DUK magazine

DECEMBER 2014 / 8

Teen Wolf

Ellies a Myerel poskytli rozhovor

Vianoce vo svete

Mesto zo skla

OBSAH

Slovo úvodom 3
Rozhovor s: Eris 4
Rozhovor s: Leyon 6
Dokončené poviedky, ktoré sa oplatí prečítať 8
Recenzia 10
Vojna obálok 12
Teen Wolf 19
Seriály 26
Mesto z kostí 28
Filmové novinky 31
Odporúčame 34
Autor 40
Knižné novinky 42
Ukážka z knihy 45
Fantasy okienko, Vianoce 51
Chcete sa pridať 56

20 Filmové novinky

6 Myerel a jej tajomstvá

4 Ellies a jej tajomstvá

Seriály 16

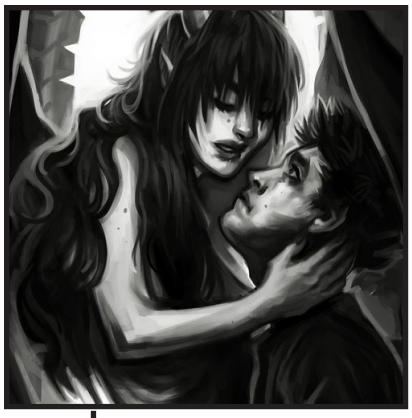

38 Odporúčame

Slovo úvodom

Milí čitatelia a autori!

Tím časopisu OurMagazine Vám prináša v poradí už ôsme číslo. Opäť sme si pre Vás pripravili stránky plné článkov v starých rubrikách, ale tentoraz sme si pre vás pripravili aj nové. Bližšie sme si pozreli obálky celosvetovo známej série a naša nová redaktorka pre vás spracovala informácie o skvelej spisovateľke. Takisto sa môžete tešiť na články v rubrikách, ktoré poznáte, nezabudli sme ani na seriál, ani na recenzie. Samozrejme Vás navnadíme aj na nové knihy, staršiu knižnú sériu, či dokonca nové filmy. A aby toho nebolo málo, čaká na Vás vianočne ladený článok. To všetko a mnoho iného na Vás čaká na stránkach v poradí už ôsmeho čísla nášho časopisu!

Tím OurMagazine

Na tomto čísle sa podieľali:

Lili
Millie
Izzie
Carol
Mima
Trisha

Rozhovor s... Ellies

Ellies, vlastným menom Eva, je dvadsaťtri ročná autorka príbehu na námet seriálu Teen wolf s názvom Love as a Cure. Čo všetko o sebe prezradila?

Ako si sa dostala k webu Ourstories?

Je to už asi 5 let, kdy mi o něm řekla jedna kamarádka. Tehdy jsem si založila blog a kromě něj jsem chtěla publikovat i jinde. Tak mi poradila právě tuto stránku, vysvětlil mi, co a jak a pomohla mi s prvním přidáváním, kdy jsem si nevěděla rady a musím říct, že jsem se jí ptala snad na všechno. Postupem času jsem se do toho dostala. Už tehdy jsem začala vlastně přispívat, ale pod jinou přezdívkou (podobnou), kterou jsem měla do nedávna. Ale jak už to bývá, v psaní jsem se zlepšila, našla jsem si svůj styl, který mi sedí a povídky, které jsem kdysi psala, jsem poupravila a začala i nové. Proto jsem starý účet smazala a začala znova s čistým štítem.

Prispievala si aj na stmívani.eu?

Párkrát jsem na této stránce byla, ale nepřidávala.

Ako dlho sa už venuješ písaniu?

Psaní se věnuju už pár let. Myslím, že nějak od 15. Tehdy jsem začala jen s krátkými básničkami a mini pohádkami, které jsem si psala občas po večerech doma. Když jsem nastoupila na střední, začala jsem psát povídky na pokračování, nejdříve jen takové romantické slaďáky, občas něco smutného. Pak jsem přešla na FF a už jsem u toho zůstala. Nejdříve to byly krátké pokusy, ale postupem času jsem se zlepšovala. A teď musím říct, že to už snad stojí za přečtení

Ako vznikla tvoja prezývka?

Moje pravé jméno je Eva a tak jsem kdysi hledala jméno, které by začínalo na E. Tehdy se mi líbilo jméno Ellie, které jsem začala používat a i pod tímto jménem jsem měla minulý účet. Ten jsem si však nechala smazat, abych začala s novým štítem a abych neměla opět tu samou přezdívku, trochu jsem jí poupravila. Takže nyní jsem jen Ellies.

O čom píšeš najradšej?

Nejraději píšu FF. Když jsem začínala, bylo to jen o TVD, postupem času jsem však k tomu všemu přidala i další jako FF na téma TO a hlavně TW. Ty dva poslední píšu asi nejraději, nevím proč, ale mám u nich spoustu nápadu. TVD už mě tak nebere jako kdysi, takže to bude asi i tím. No, a abych nezapomněla. Pustila jsem se i do vlastní tvorby, abych měla také něco svého.

Odkiaľ čerpáš nápady/inšpiráciu?

To je různé. Někdy je to třeba hudbou. Poslouchám nějakou hudbu a koukám u toho na klip a najednou mě napadne třeba jen určitá scéna, někdy jí použiju jen do kapitoly, jindy ji rozvinu a tak nějak se z něj nakonec vyklube celý příběh. To samé mám i u dílů jednotlivých seriálů. Stačí mi třeba jen kousek, nebo nějaká scéna a odvodím si od toho kousíček, doplním svoje myšlenky a zase se vyklube povídka. Jedna povídka byla dokonce psaná i na základě snu, který se mi zdál. Jindy zase využívám realitu, teda její prvky a zakomponuji to do děje, tak aby se mi to co nejvíce hodilo. Nápady se objevují různě.

Čo ťa zaujme na knihe alebo poviedke ako prvé? Pútavá anotácia či obrázok?
Nejdříve je to anotace, tu si vždy čtu jako první, když mě zaujme, přečtu si celou knížku, když ne, ani nad tím neztrácím čas. A pokud je zajímavý i obrázek tak i ten beru v potaz.

Najobľúbenejšie knihy?
V první řadě je to Odkaz Dračích Jezdců od Christophera Paoliniho. Dále jsou to knihy od L. J. Smith, ať už to jsou Upíří deníky, Říše temnot, Stefanovy deníky, Tajný kruh či Temné vize. Dál jsou to knihy Škola noci, Dračí kniha, Narnie, Lovkyně snů a knihy inspirované seriálem Bones.

Knižný hrdina, ktorého miluješ a s ktorým by si si vedela predstaviť spoločný život? :D
Haha, tohle je dobrá otázka, ale spíš jak knižního hrdinu bych brala seriálového… :D A ne hrdinu, ale spíše padoucha :D a ne jednoho, ale dva (teda ten jeden padouch není) :D… brala bych asi život se Stilesem (Dylan O'Brian) z TW a ten druhý jak jinak než Peter Hale taky z TW (Ian Bohen). Jsou to prostě zlatíčka.

Ktorá poviedka na našom webe ťa naposledy zaujala natoľko, že sa už teraz nemôžeš dočkať na pokračovanie?
Fuha, abych řekla pravdu tak zatím žádná. Kdysi jsem četla hodně povídek, ale postupem času už není tolik času a nestihám to všechno. Ale když tak koukám, vidím hodně pokračování, toho co jsem četla, pokud se najde nějaký čas navíc, ráda se k tomu vrátím, ale teď to bohužel nejde. Velmi ráda bych napsala aspoň jednu, ale asi zklamu. Budu to muset napravit a to co nejdříve

Máš radšej jednodielne poviedky, či poviedky na pokračovanie?
Nejraději mám povídky na pokračování, v tom se člověk dokáže rozepsat. Absolutně mi stačí takové ty kapitoly v rozsahu 2000 - 2500 slov. Četla jsem už kratší pod 1000 a přišlo mi to takové, jak bych to řekla… moc informací v malé části, takové namačkané. A delší nad 3000 slov jsou fajn, ale člověka to pak už nudí číst dál. No ale to je už každého názor. A samozřejmě občas si přečtu i jednorázovku, když mě zaujme.

Happy alebo sad end?
No ani nevím. Přikláním se spíše k šťastnému konci, ale občas si ráda přečtu i to smutné.

Najobľúbenejšie filmy a seriály?
Jej tak toho je hodně. :D Filmy, které mám ráda, hm, to bude těžké, je toho vážně hodně, ale tak aspoň něco. Série Transformers, Hobit a Pán prstenů, Mortal Instruments: Město z kostí, Thor, Iron man, The Avengers, (jo marvelovky jsou moje), The Hangover a další, je toho vážně hodně a momentálně si na všechny nevzpomenu.
A seriály, tak toho je taky moc, ale nejoblíbenější jsou The Originals, Teen Wolf, Reign, Supernatural, Pretty Little Liars, Grimm, The Vampire Diaries, TBBT, Game of Thrones, a další.

Čo ty a hudba?
Hudbu mám ráda. Hodně poslouchám. Hlavně když píšu, někdy mě to i inspiruje k psaní jednotlivé kapitoly, jindy prostě jen potřebuji zátiší. Nebo jen tak k relaxaci. Je to různé. Ale život bez hudby si už nějak neumím představit. Je to můj lék na smutek, depresi a vůbec to špatné.

No a teraz trošku zo súkromia. Študuješ, či už pracuješ?
Už nestuduji, mám už dávno po škole, takže pracuji.

Najobľúbenejšie jedlo?
Ani nevím, je toho víc, ale nejoblíbenější asi pizza a domácí čína, kterou doma ráda vařím.

Je ešte niečo, čo by si nám o sebe prezradila?
Mým snem je opustit tuto zemi a odjet za velkou louži. Tam mě to táhne už nějakou dobu. Proto doufám, že to jednou a snad brzo vyjde. No a taková maličkost, ráda bych napsala knihu. Tak uvidíme, co se vyplní jako první.

Ďakujem za rozhovor.

Millie

Rozhovor s... Myerel

Myerel, osemnásť ročná študentka umeleckej školy, sa preslávila svojimi úžasnými príbehmi Čajovňa u draka a momentálne rozpísanou Oféliou. Čo o sebe prezradila?

Ako si sa dostala k webu Ourstories?
Veľmi jednoducho. Odjakživa som hľadala webové stránky, kde môžem zverejňovať svoju textovú tvorbu. Bohužiaľ väčšina nemala dostatočnú aktivitu alebo som sa ťažko dopracovala k nejakej plnohodnotnej reakcii či konštruktívnej kritike. A pri jednom hľadaní som narazila na OS a všimla si, že ma prekvapivo vysokú aktivitu. Či v čitateľoch, či v komentároch.

Prispievala si aj na stmívani.eu?
Nie. A úprimne, nemám rada Twilight sériu. Filmy mi prišli relatívne vtipné (obzvlášť niektoré scénky) a knihy sa síce čítali plynulo, ale mali na mňa podobný efekt ako filmy. Nehovoriac o otrepanom príbehu a mizivému množstvu akcie. A to mám romantické knihy naozaj rada! :D

Ako dlho sa už venuješ písaniu?
Odjakživa som si čosi písala. Ako dieťa som žila vo svojej bubline a momentálny svet sa mi moc nepáčil. Možno preto, že som mala problém zapadnúť medzi ostatné decká, alebo proste nikde nelietali moji vytúžení draci. Tak som si ten svet proste vymýšľala sama. Či už príbehmi alebo kresbami.

Ako vznikla tvoja prezývka?
Moja prezývka má hlbší význam. Nechcem rozprávať o jej vzniku (keďže ide o celkom osobnú a možno až intímnu vec O:)) ale o jej význame snáď môžem povedať. Má jeden a zarovno mnoho významov. Základ prezývky je „začiatok". Tak by sa možno dala preložiť doslovne. Ale zarovno zahŕňa začiatok nového života, východ slnka a pod.

O čom píšeš najradšej?

Odjakživa som sa vyžívala vo vzťahoch. Ľúbostných vzťahoch. Odvždy som bola romantický človek, ale nemala som šťastie na vzťahy. A po príchode dlhodobého partnera sa to nezmenilo, keďže som musela naraziť na toho najflegmatickejšieho jedinca bez jediného kúsku talentu na romantiku. :D Druhá vec, o ktorej milujem písať, je fantastika. Vytváranie nových bytostí, nové svety, nové rasy a pod. Doslovne sa v tom vyžívam, vymýšľam aj tie najnepodstatnejšie detaily, ktoré v príbehu ani nebudú spomenuté a spájam nespojiteľné. A keď spojím tieto dve veci, tak som v siedmom nebi.

Odkiaľ čerpáš nápady/inšpiráciu?
Prioritne zo snov a predstáv. Len minimálne hľadám inšpiráciu v iných zdrojoch ako sú knihy či hudba. U mňa je teoreticky najinšpiratívnejšie ticho. Proste si sadnúť na posteľ s trochou čaju, so zápisníkom a prehrávať si hlave všetko, čo mi stihlo za ten deň napadnúť. Napríklad zbadám na zástavke pekné dievča v prírodných šatách a hneď si ju predstavujem ako stojí uprostred poľa, drží si klobúk pred vetrom a usmieva sa na oblohu. A keď sa takýchto scénok v mojej hlave nazbiera mnoho, tak z toho vznikne celkom originálna vec.

Čo ťa zaujme na knihe alebo poviedke ako prvé? Pútavá anotácia či obrázok?
Odjakživa to bola anotácia. Viete ako postupujem pri výbere knihy? Otvorím si e-shop a prezerám si ich anotácie a komentáre. Vďaka týmto dvom veciam si urobím ako-taký obraz o obsahu knihy a podľa toho si ju kúpim/objednám alebo nie. Na obaly kníh pozerám z úplne iného dôvodu. Študujem propagačnú grafiku a veľmi často sa zhrozím, ako

môžu pustiť niektoré veci do éteru. Moje myšlienky vyzerajú asi takto: „Pane bože, ten rozpaľ nadpisu mi trhá oči. Kurník, to nevedia poriadne odsadiť text? A čo tá farebnosť...“

Najobľúbenejšie knihy?
Vždy som knihy kategorizovala len do dvoch škatuliek: čitateľné a nečitateľné. Ale stále sú tu knihy, ktoré som schopná si prečítať viackrát ako len raz. Medzi ne patrí napríklad Dotyk Anjela od Brezinu (mám tú knihu asi 4 roky, už som z nej „vyrástla“, ale vždy sa k nej rada vrátim), séria Láska nezná čas od Gierovej a séria Mariotovi dediči od Holecyovej (odporúčam prečítať všetkým, ktorí majú zlú mienku o modernej slovenskej fantasy. Táto séria vás presvedčí o opaku).

Knižný hrdina, ktorého miluješ a s ktorým by si si vedela predstaviť spoločný život? :D
Zatiaľ žiadna kniha nevytvorila dostatočne dokonalého mužského protagonistu (či antagonistu) pre moju osobu. O:) Aj keď náhodou sa nejaká tá postava ukáže temného, cholerického či flegmatického rázu, tak ku koncu skončí ako skrotený kocúrik. To som najviac nenávidela a to ma vždy ku koncu knihy dokázalo rozladiť. Alebo skončí mŕtvy. To je tá lepšia možnosť. :D

Ktorá poviedka na našom webe ťa naposledy zaujala natoľko, že sa už teraz nemôžeš dočkať na pokračovanie?
Súčasne na OS mám rozčítané Ukradnúť si šťastie od Lili a tam to momentálne končí. Nielenže mám málo času, ale je veľmi náročné ma čímsi zaujať. Ostala som príliš kritická na knihy a nie ešte na niektorých začínajúcich spisovateľov. Momentálne je trendy omieľať stále rovnaký príbeh, stále rovnakú dejovú líniu a používať stále rovnaké archetypy protagonistov. To ma dokáže dosť odradiť. Múzy poslednou dobou asi spia.

Máš radšej jednodielne poviedky, či poviedky na pokračovanie?
Na pokračovanie. Jednoznačne na pokračovanie. Čím dlhšie čítam jeden príbeh, tým sa s ním lepšie vžijem. Ak ide o krátku vec, tak veľmi ťažko sa do nej zahĺbim. Áno, nechá vo mne nejaké tie pocity, ale tam to končí.

Happy alebo sad end?
Vždy záleží od príbehu. Niekde sa lepšie hodí happy end a niekde sad end. Niekde je lepšie prepadnúť Shakespeareskému syndrómu, inde mi ani nevadí fráza „žili šťastne až nepomreli“. A čo sa týka mojej tvorby, mám za sebou oba konce. Ale čím som staršia, tým som asi sentimentálnejšia, pretože už nemám tendencie toľko zabíjať hlavných protagonistov na konci príbehov. Nejako mi je potom ľúto, že som im nedopriala pokojný život po toľkom nebezpečenstve a bolesti.

Najobľúbenejšie filmy a seriály?
Od filmov mám najradšej napríklad Donnie Darko, Pulp Fiction (Ha! Jasná ukážka dokonalého, dokonca dlhovlasého, chlapa s úplne dokonalou povahou a samozrejme skoro na konci príbehu skončí predierkovaný guľkami od zbrane ako sitko), Hobbit (ten má možno pre mňa skôr sentimentálnu hodnotu, keďže je to prvý film, na ktorý ma zobral priateľ do kina, čo je pri jeho anti-romantickej povahe obrovská vec), Forest Gump a celkovo všetky filmy od Tima Brutona. Čo sa týka seriálov, tak pravidelne pozerám Games of Thrones, American Horror Story a BBC Sherlok Holmes.

Čo ty a hudba?
Prioritne počúvam rock, metal a vážnu hudbu. Môj otec ešte pred mojim narodením spieval v punkovej skupine, takže moja jediná uspávanka na dobrú noc bolo jeho obľúbené album od Sex Pistols. Teraz sa jeho kapela dala na Underground a veľká zmena to nie je. V mojom playliste nájdete SOAD, sólové albumy Serj Tankiana, Hammerfall, Helloween, Iron Maiden či Eluveite. Z vážnej hudby najviac zbožňujem toccata and fugue od Bacha alebo Storm od Vivaldiho.

No a teraz trošku zo súkromia. Študuješ, či už pracuješ?
Študujem propagačnú grafiku na Strednej Umeleckej Škole v Trenčíne. Práve som v štvrtom ročníku a pripravujem sa na maturity. Plánujem ísť na vysokú školu a už som si posielala prihlášky na UTB v Zlíne na OU v Ostrave. Uvidíme, či ma niekde vezmú. :)

Najobľúbenejšie jedlo?
Kuracie soté. Jediné jedlo, ktoré si dám v reštaurácii? Kuracie soté. Nebudú mať? Radšej ostanem hladná.

Je ešte niečo, čo by si nám o sebe prezradila?
Na koniec by som všetkých vyzvala, aby reagovali. Najväčšia odmena pre spisovateľa je komentár pod jeho príbehom. Práve tie dokopávajú k tomu, aby písal ďalej, aby pridal ďalšiu kapitolu. Taktiež poznajte, čo je to konštruktívna kritika. Tá by sa mala skladať z dvoch častí. Pozitíva a negatíva. Najprv vymenujte aj to málo, čo mal/a dobre a až potom vypíšte chyby a opravy. :)

Ďakujem za rozhovor.

Millie

Dokončené poviedky, ktoré sa oplatí prečítať

ALEBO ČO KEDYSI „LETELO“

Prehľad ďalších dokončených príbehov, ktoré by Vás mohli zaujať.

JAK TO BYLO DOOPRAVDY (DRAMIONE) - Spyro

Když jste se dívali na filmy, jistě jste zaznamenali zřejmou nenávist mezi některými postavami, zřejmou lásku mezi některými postavami, ale jistě jste nezahlédli nenápadné gesta, která autoři filmu tak úplně nezamýšleli a pokud ano, určitě nezamýšleli, aby si z nich sedmnáctiletá teenagerka vytáhla to, co tam sama viděla, a hledala díry, které tvůrci udělali.

PETROVA (STORY OF MY LIFE) - Perla

Katarina Petrova. Každý ju pozná ako mrchu, ktorá sa ide za svojím a je ochotná dostať to za každú cenu. No akáboli pred tým, než sa stala upírom? Aký bol jej život v Anglicku? Kto sa v lastne skrýva pod maskou ľadovej kráľovnej? Poviedka, v ktorej sa budem zaoberať nielen Katarinou a jej činmi, ale aj jej náklonnosti k Elijahovi a Klausovi.

MÍT NADĚJI -Tethys

Po válce se změnili všichni. Někdo se stal znovu šťastným, někdo se ale propadl na úplné dno. A tak se stane, že si dávní nepřátelé k sobě najdou cestu. Ukážou tomu druhému, jak důležité je mít naději?

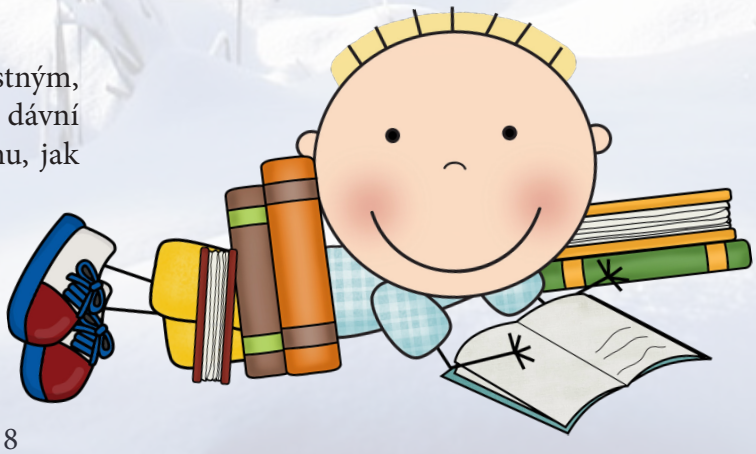

HOLČIČKA V ČERVENÉM KABÁTKU - Spero

Mír je jen přestávka ve válce. To ví přece každý...

KONEC SVĚTA - ElenaGilbert

Příběh o dívce jménem Sophia a o konci světa.

ZOSLANÝ Z NEBA - Lessy

Vanessa je sedemnásťročné dievča, ktoré nevidí dôvod, aby žila. Zdá sa jej, že už je všetko stratené. Jediné, čo ju ako-tak drží pri živote, je jej starký, s ktorým býva. No teraz jej hrozí, že príde aj o toho. No vtom jej do života vstúpi úplne neznámy chlapec - a ona cíti, že je výnimočný.

Mima

RECENZIA

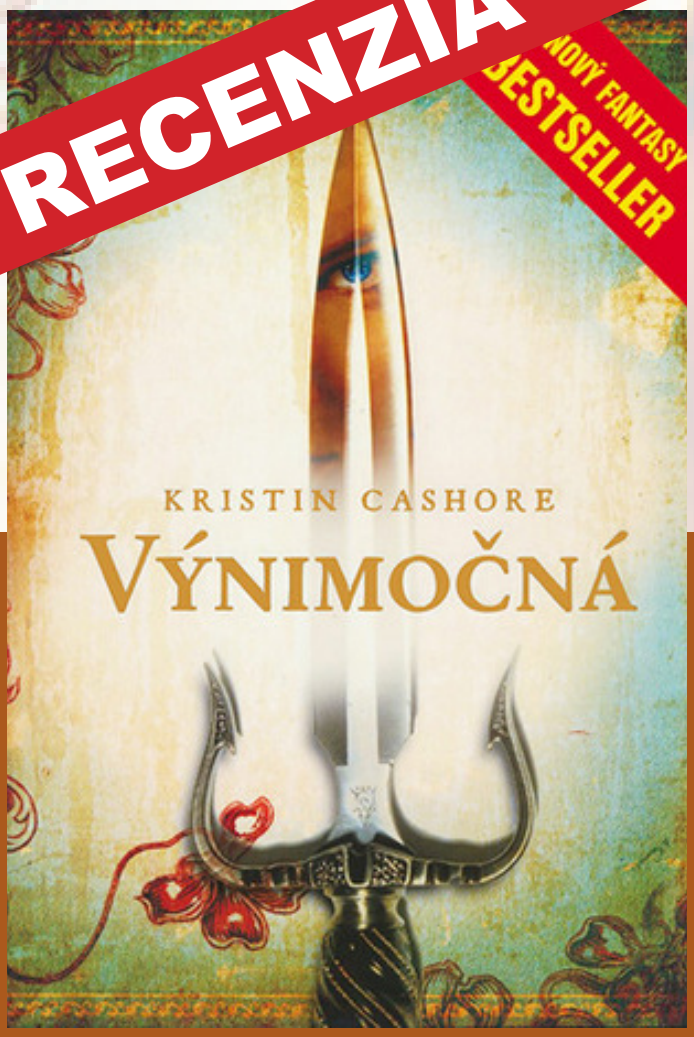

Originálny názov: Graceling
Počet strán: 411
Vydavateľ: Edipos, 2009
Séria: Sedem kráľovstiev

Kníh s fantasy tematikou je v dnešných dňoch v kníhkupectvách neúrekom a deň čo deň vychádzajú nové a nové príbehy, žiaľ, témy sú to obohrané. Samí upíri, vlkolaci, anjeli a všelijaká iná háveď. V podstate každá kniha tohto žánru má namodelovanú linku, ktorej sa drží a vy ani nemusíte začať čítať, aby ste vedeli, o čom to bude a ako to skončí.

A potom je tu Výnimočná!

Na začiatok len v skratke zhrniem dej: Príbeh sa odohráva v krajine siedmych kráľovstiev, kde sa už od nepamäti rodia deti s každým okom inej farby, čo je znakom ich výnimočnosti, pretože každé takéto dieťa má dar. Niektoré tie dary bývajú priam až smiešne a takýto výnimoční sa pre kráľa stávajú zbytoční a preto sú voľní. A potom sú tu tí, ktorých dar je pre vládcu nejakým spôsobom osožný. A medzi nich patrí aj Katsa, ktorá má dar zabíjať. Slúži v kráľovstve menom Middluns, krutému kráľovi Randovi. Je používaná ako zbraň hromadného ničenia. Ak sa niekto opováži čo i len pomyslieť na vzburu, je Katsou okamžite na podnet kráľa zastrašený. Ak sa niekto pokúsi vzburu zrealizovať, zomrie.
Neexistuje nik, kto by bol schopný sa Katse vyrovnať, trasú sa pred ňou dokonca aj tí najsilnejší muži zo všetkých siedmych kráľovstiev, jej meno rozsieva rešpekt, strach, ukrutnú hrôzu. A tu prichádza otázka, na ktorej odpoveď som počas čítania čakala: Je jej darom naozaj zabíjať? Neskrýva sa za tým všetkým čosi viac?

Tento príbeh je príbehom o dobrodružstve, spoznávaní seba samého, krutého boja, ktorý nikdy nekončí a v neposlednom rade aj príbehom lásky. Nie, láskou nie je preplnená každá stránka, ako tomu býva u iných kníh, práve naopak; zakráda sa naokolo, ticho a takmer nepozorovane, no vy cítite jej prítomnosť a užívate si ju. Na knihe je sympatické, že nie je vyslovene knihou pre dievčatá, ale vďaka svojej akčnosti dokáže zaujať aj mužské publikum, čo sa máloktorému fantasy románu v dnešnej dobe podarí.

Prvým, čo by som na knihe vyzdvihla, je autorkin štýl, ktorý ma vtiahol do deja už od prvej stránky a nedovolil mi pustiť knihu z rúk, až kým som nepretočila posledný list. Aj keď som veľkým milovníkom rozsiahlych opisov a páči sa mi, keď sa autor vo veciach rýpe a hrá sa so slovíčkami, v tejto knihe mi ich absencia nevadila. Autorka sa priveľmi na siahodlhé opisovanie nedala, no i tak som vďaka jej rafinovanosti mala občas dojem, že dokážem pred sebou vidieť bojujúcu Katsu, vyškereného Raffina, či zamračeného kráľa Randu.

Knihu si určite zamilujú všetci, ktorí majú radi nebojácne hrdinky, ktoré sa nekrčia niekde v kúte, čakajúc na záchranu, ale samé sa vyberú do boja, so vztýčenou hlavou. Katsa rozhodne v slovníku slovo strach nemá a preto ma neprekvapilo, keď súhlasila, že pomôže princovi Poovi – ďalší dokonale vytvorený charakter, nazvala by som ho aj protipólom Katsy. Po je lienidský princ a má dar bojovať, ako jediný sa dokáže vyrovnať Katse a tým sa stať jej rovnocenným súperom. Plnými dúškami som si užívala scény, kedy spolu tí dvaja trénovali. Vôbec mi nevadilo, že miesto iskier medzi nimi lietali päste.

RECENZIA

Príbeh sa rozbieha vo chvíli, kedy Katsa odchádza s Poom, aby mu pomohla zistiť, kto stál za únosom jeho starého otca. Niekto zo Sunderu, Estillu alebo Westeru? Po prichádza s bláznivým nápadom, ktorému ťažko veriť. Čo ak je za všetkým muž, o ktorom nikto nemôže povedať jedno krivé slovo; muž, ktorý je považovaný za jedného z najlepších vládcov vôbec? Je davom milovaný kráľ Leck naozaj zloduchom, za ktorého ho Po pokladá alebo je to všetko úplne inak?

Čitateľ nesmie zabúdať, že na každej stránke na neho čaká prekvapenie. Príbeh sa vinie plynulo, nezadrháva sa a v podstate mu nie je čo vytknúť. Ak nadobudnete pocit, že niečo v príbehu nie je dôležité, o niekoľko strán neskôr prídete na to, že ste sa ukrutne mýlili. Autorka sa pri písaní drží hesla: Nič nie je tak, ako sa môže na prvý pohľad zdať.

Na Výnimočnú nadväzujú ďalšie dva príbehy, ktoré jednoznačne odporúčam: prequel Ohnivá a Iskrivá, ktorej dej je zasadený niekoľko rokov po Výnimočnej.

9,5/10

Zaujímavosti o knihe:

Výnimočná je debutovou knihou autorky a vyniesla jej hneď niekoľko ocenení (napríklad: Vydavateľstvo Weekly – Najlepšia kniha roka; SIBA knihy – Najlepšia kniha pre mládež; atď.)
V interview autorka prezradila, že ako prvé postavy pre príbeh vytvorila Katsu, Raffina, Poa a až potom vytvorila prostredie a zvyšok postáv.
Tiež prezradila, že nemala v pláne byť autorkou fantasy, jednoducho sa to tým smerom vyvinulo.
New York Times o knihe napísal: „Katsa obracia naruby všetky doterajšie biologické a kultúrne stereotypy o ženskej slabosti. Je plná zúrivosti, radosti a občas clivoty a nostalgie.“
Na začiatku knihy sa nachádza mapa Siedmych kráľovstiev.
Autorka sa nechala počuť, že práva na sfilmovanie knihy doteraz nikomu nepredala (čo je na škodu).

Mima

Vojna obálok

Celá trilógia sa stala fenoménom, niektorí tvrdia, že je to vďaka filmovému spracovaniu, avšak väčšina nás, knihomoľov, verí, že je to hlavne kvôli kvalite príbehu. Či už sa na to pozrieme z tohto hľadiska alebo iného, je jasné, že preklady jednotlivých kníh vyšli takmer po celom svete a zablúdili do často veľmi prekvapivých destinácií. A ako to už býva, každý preklad je iný, jedinečný. Nielen jazykom, v ktorom je príbeh napísaný, ale častokrát aj obálkami. Niektoré vydavateľstvá stavia na originálne obálky, ktoré sú vždy takmer celosvetovo známe. Iné, a tých je občas aj viac, zase vsadia na originalitu a snažia sa podstatu príbehu vystihnúť čo najlepšia. A ruku na srdce, nie vždy sa im to podarí tak, ako by si želali.

V tejto rubrike sa na ne spolu pozrieme a posúdime, ktoré krajiny radšej mali ostať pri originálnej verzii a ktoré by si za svoje spracovanie zaslúžili medailu.

Originálne verzie:

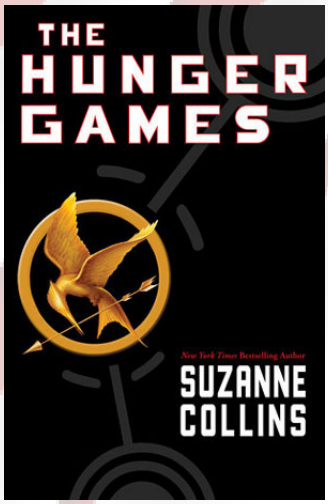

Na originálne verzie sa tendenčne pozerá vždy trochu inak. Sú to prvotné obálky, ktoré majú za úlohu určite vystihnúť tému. Autori rozhodne vsadili na jednoduchosť, čo bolo dobré rozhodnutie. Farebným prevedením zaujmú a neurazia. Navyše tematika tých „vtákov" je na mieste, keďže priamo vychádza z kontextu príbehu. Okrem prvých obálok však existujú aj rôzne nové edície a reedície (2., 4., 6.), z ktorých som vybrala práve tieto, keďže sa asi najväčšmi líšia. Stále je tam badať náznak vtáctva, lahodivo pre oko pôsobí aj mierna úprava pozadia a písma. Čo je mätúce, je výmena farieb. Červená, ktorá je príznačná pre druhý diel teraz zdobí tretí a fialová, ktorá by sa skôr hodila k modrej, je pre zmenu na knihe číslo dva. Mám taký pocit, že tu grafici trochu prestrelili, čo v konečnom dôsledku môže spôsobiť mierne zmätky pri rozlišovaní jednotlivých kníh.

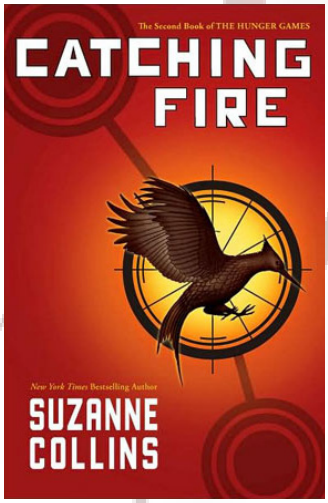

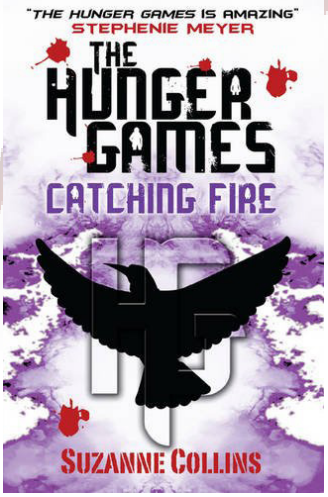

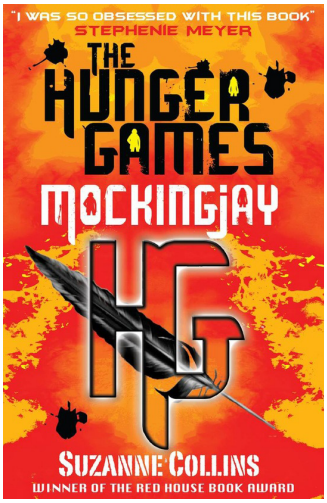

Česká a slovenská verzia:

Pri týchto verziách nám neostalo veľa na komentovanie. Oba národy sa rozhodli zachovať si originálne obálky, čo je plus. Minimálne to pomáha v ucelenosti. Čo však môže byť trochu na škodu sú úplne rozdielne názvy jednotlivých kníh. Iste, prekladatelia sú všade iní, ale ak to pôjde takýmto tempom, budeme sa čoskoro dohadovať, či skutočne čítame tú istú knihu.

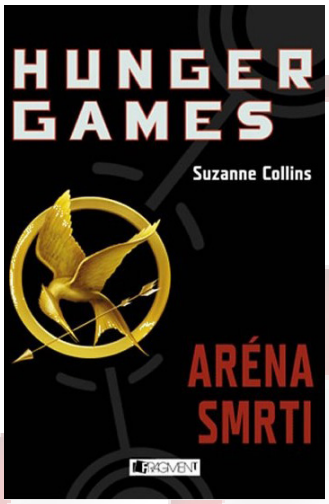

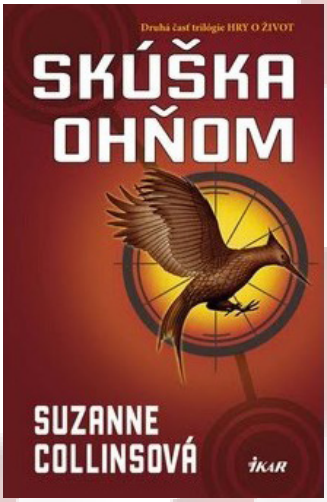

Arabská verzia:

Autori zvolili úplne nový vzhľad, dokonca sa pohrali aj s farbami. V popredí je vždy nejaká dievčina a môžeme sa domnievať, že má predstavovať Katniss. Avšak, tu podobnosť končí. Prvá obálka pôsobí takmer ako horor alebo triler či detektívka, druhý zase ako nejaká romantika, dokonca to niekto môžeme považovať za trochu nábožensky ladenú literatúru. A tretia? Prvé, čo mi napadlo, bola biografia alebo kuchárska kniha. Obálky sú možno graficky dobre vyobrazené, avšak k sérii sa vôbec nehodia a niečo také ako podstatu príbehu by sme z nich mohli akurát tak domýšľať.
Bohužiaľ, tentoraz mali siahnuť po origináli.

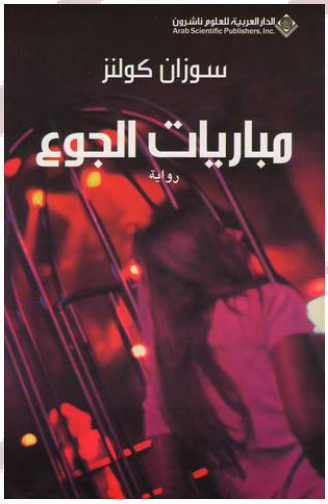

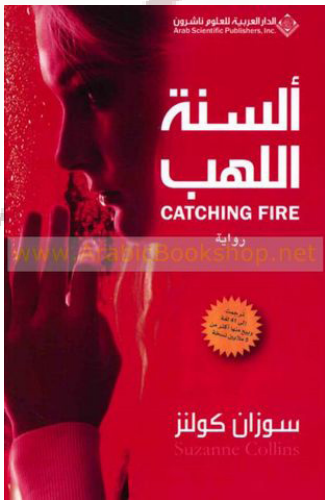

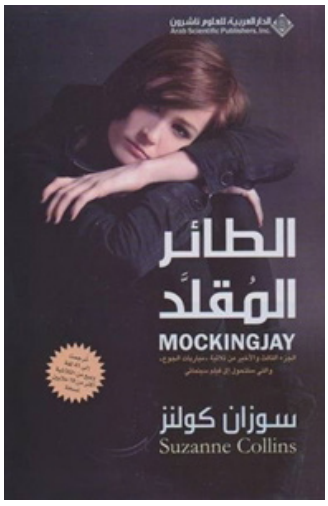

Austrálska verzia:

Austrálska verzia bola vlastne publikovaná ako špeciálna edícia anglického vydavateľstva. Mňa osobne veľmi zaujal ten kontrast farieb, na bielej všetko vždy vyzerá inak. Čo sa týka pôvodného konceptu, takmer v plnej miere ho zachovali pôvodný štýl, dokonca aj farebné kombinácie sú rovnaké. Čo môže byť na škodu je trochu ťažšie čitateľné písmo použité v jednotlivých názvoch.
Aj napriek tomu je táto elegantná verzia zásahom rovno do čierneho.

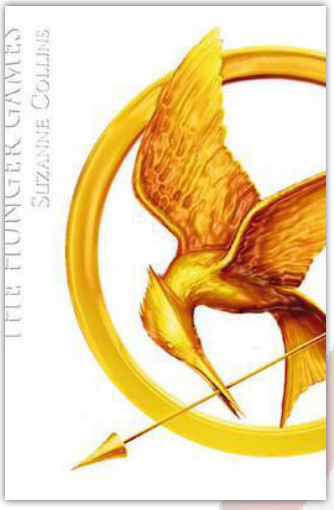

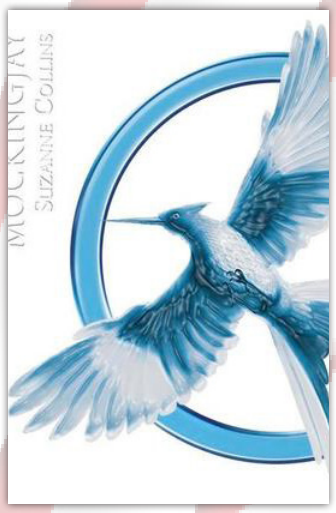

Čínska verzia:

Tieto obálky sú na prvý pohľad veľmi vydarené. Farby sa nebijú a dokážu zaujať, čo je v kníhkupectvách atribút, ktorý predáva. Pri prvom diely by sme o príbehovej podstate mohli polemizovať hlavne pri bežiacich postavách. Teoreticky by sa to dalo považovať za akési vystihnutie príbehu. Druhá obálka už pre mňa predstavuje trošku problém. Je stále pomerne kvalitná po grafickej stránke, avšak, aby som si odmyslela podobizeň vtáčika, myslela by som si, že mám v ruke knihu o výlete na tropický ostrov, kde sa čosi zvrtlo a všetci zomreli. Tretia obálka to trochu napravila svojou jednoduchosťou. Je to v podstate obmena pôvodného návrhu. Vtáčik stále lieta a myslím, že nezáleží ani tak na tom, že tentoraz plachtí nad morom.
Okrem reparátu na druhý dizajn si Číňania dali skutočne záležať a obálky by mi dokázali napovedať, čo v knihe čakať. Chválim (a tú druhú budem považovať za grafikov horší deň)

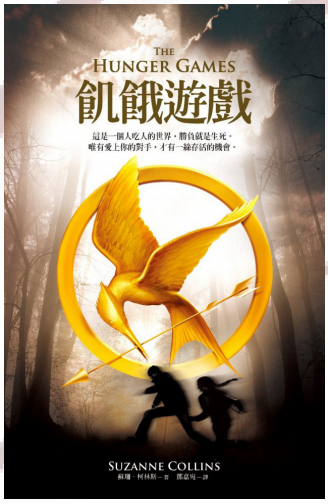

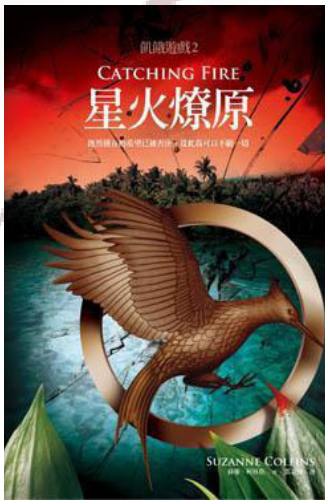

Dánska verzia:

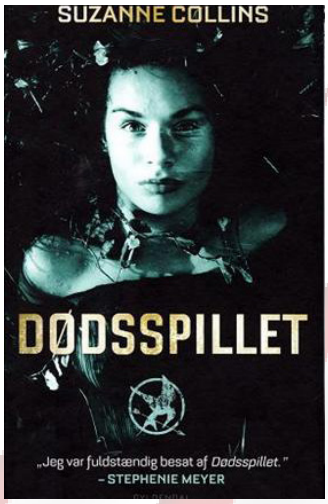

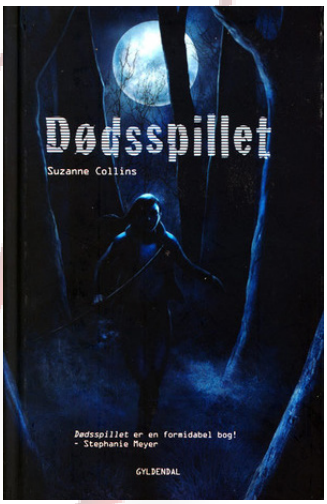

Zdá sa, že Dáni sa nechceli príliš zaoberať vymýšľaním nových dizajnov, takže v oboch prípadoch len použili tie isté snímky, ktoré farebne obmenili. Veľmi rada by som povedala, že sú to vydarené počiny (čo v podstate aj sú), ale k tejto sérii sa absolútne nehodia. Dievča ležiace na chrbte vo mne evokuje niečo naozaj negatívne a pri prvom pohľade mi napadlo, že sa pozerám na obálku nejakého severského trileru. Jediná spojitosť so sériou sú snáď plamene pri druhej knihe, ale tie sú sami o sebe príliš málo. Druhé verzie sú už trošku vydarenejšie. Postava (ktorá sa tvári ako ženská) beží nocou a v ruke drží niečo, čo by sa dalo považovať za luk. Nejaký náznak spojitosti by tu bol, potom to len pokazili tým mesiacom v splne a celkovým ladením. Tak som si povedala, že takúto obálku by som čakala na nejakom horore, kde hlavnú hrdinku naháňajú vlkolaci.
V tomto prípade má človek chuť chytiť sa za hlavu a odporučiť tvorcovi (poprípade tvorcom), aby si nabudúce najskôr danú knihu prečítali a potom sa snažili graficky vystihnúť jej podstatu.

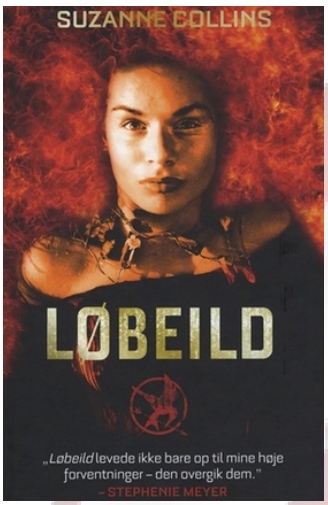

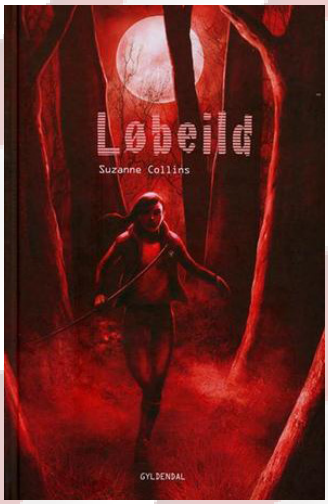

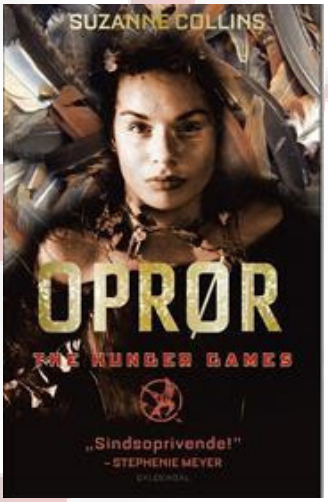

Gruzínska verzia:

Ak neviete, ako inak podčiarknuť príslušnosť jednotlivých kníh, proste zanechajte ten istý dizajn, prepíšte názov a vualá, máte celkom zdarne vytvorené obálky, ktoré neurazia. Máme tendenciu podobné činy označovať ako lenivosť či nedostatok umu, ale pre našu smolu (alebo šťastie?) sa to Gruzíncom, na rozdiel od Dánov, aj podarilo. Postava lukostrelca ovenčeného plameňmi má v sebe správnu dávku dramatickosti a dosť podstatne súvisí s príbehom. Možno by som však pri takto temnom farebnom prevedení očakávala niečo drastickejšie ako dystopickú sériu pre tínedžerov (aj keď v súčasnosti sa jedno s druhým nevylučuje).
Tu máme dôkaz, že niekedy nemusíte experimentovať s rôznymi návrhmi a vsadiť na jeden, ktorý bude fungovať. Klobúk dole.

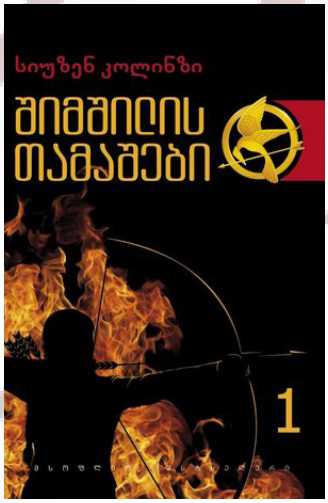

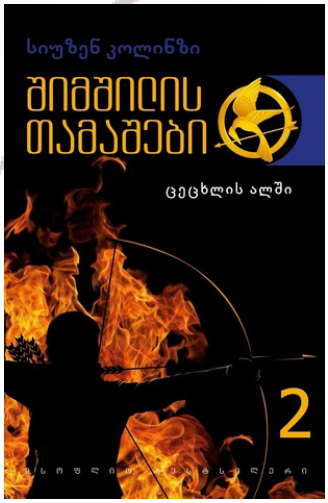

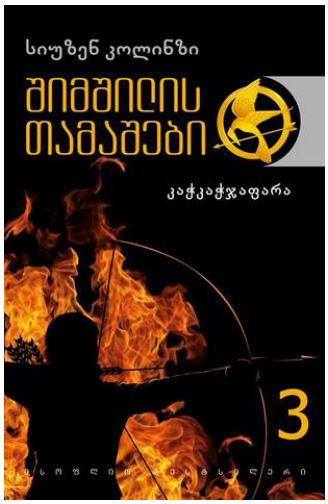

Holandská verzia:

Opäť rovnaký koncept, v ktorom sa menia len kulisy. Dievča v popredí však môže predstavovať kohokoľvek v akomkoľvek druhu literatúry, do fantasy, cez romantiku, až po históriu. V prvom prípade by som slečnu považovala za nejakú vílu, v druhom za pyromana a v treťom... ťažko povedať. Prvé, čo mi napadlo, skôr súviselo s tým vtákom. Vážne som si myslela, že dotyčnej chce to oko vyďobnúť.
Obálky sú po grafickej stránke zvládnuté dobre, ale k sérii sa nehodia. Reparát by bol na mieste, milí grafici! (Hlavne by mohli odstrániť toho vtáka, inak sa ho začnem vážne báť.)

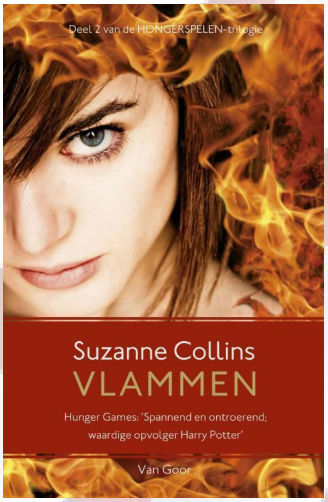

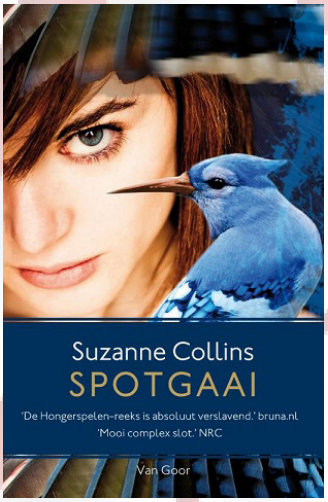

Nemecká verzia:

Tentoraz sa Nemci aspoň pobavili s uhlom, z ktorého bol záber urobený. Avšak, napriek tomu, ako krásne to vyzerá a prepracovane to pôsobí, nič to nemaní na fakte, že so sériou to nemá spoločné vôbec nič. Pohľad na tie listy ma núti myslieť na lesné žienky, víly a nymfy, avšak vôbec nie na hry, v ktorých ide o život. Dokonca by som si dovolila ich prirovnať k obálkam série Delírium, hoci toho majú len veľmi málo spoločného. Z nejakého dôvodu mi však práve toto napadlo ako prvé – kniha Pandemonium.
Skladám pomyselný klobúk pred krásou týchto obálok, ale to nič nemení na fakte, že k tejto sérii sa nehodia. Škoda. Možno nabudúce by bolo vhodnejšie zvoliť niečo menej... jesenné.

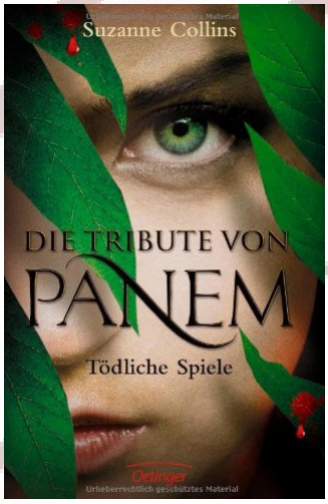

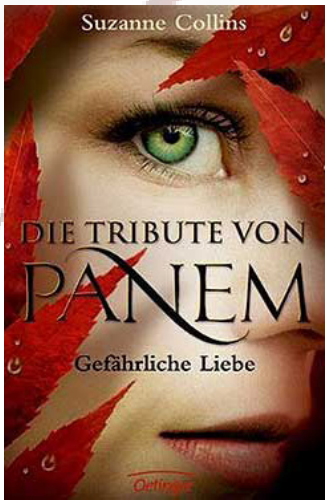

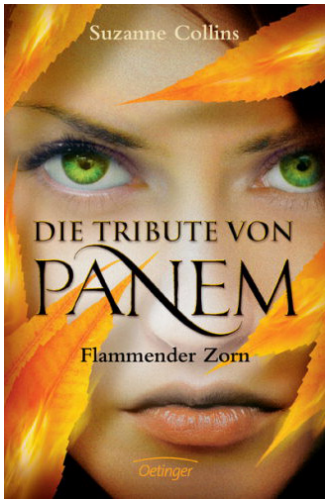

Ruská verzia:

Áno, tieto obálky skutočne patria k sérii Hry o život, hoci na prvý pohľad to tak rozhodne nevyzerá. Osobne by som očakávala nejakú ulepenú romancu, kvalitnú knihu zo žánru new adult, dokonca by som predpokladala, že autorkou je napríklad Gayle Forman alebo Jessica Sorensen. Rozhodne by som si ich nespájala s Katniss a dystopickým svetom. Tú poslednú možno, pri použití dostatočne veľkej dávky fantázie, s nejakou detektívkou.
Snaha sa cení, ale tentoraz bola úplne zbytočná. Autor by sa mal skôr zamerať na tvorenie romantických portrétov, to mu ide skutočne dobre. O obálkach kníh nemá vôbec žiadne znalosti.

Švédska verzia:

Neviem, čo sa v poslednom čase stalo s kreativitou niektorých grafikov. Osobne považujem za obálku, na ktorej dominujú len písmená, za nedostatočne zaujímavú. Ale aby som ich nesúdila príliš prísne, farby sú veľmi pekné, lahodia oku, ale opäť raz, s príbehom alebo nejakým jeho obsahom nemajú absolútne nič spoločné. Matná silueta vtáka a plamene môžu naznačovať tisícky námetov alebo príbehov.
Ten, čo je za tento „zločin“ zodpovedný, by mal pouvažovať o zmene zamestnania.

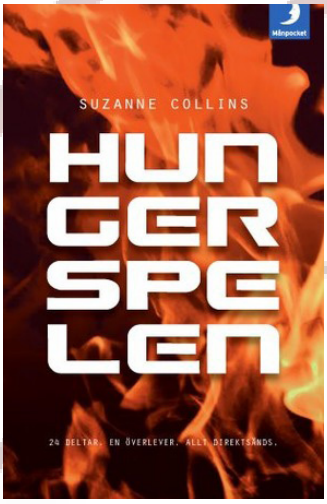

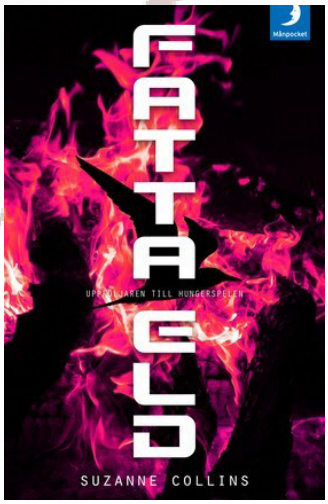

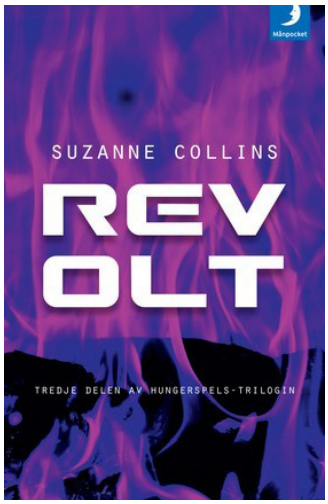

Špeciálne obálky z rôznych kútov sveta:

Taliansko

Pôvodne som plánovala rozobrať tu všetky tri obálky, avšak kvôli 3D efektom, ktoré ich zdobia, je veľmi ťažké ich rozoznať na fotke. Táto jediná je aspoň ako-tak viditeľná. Osobne to považujem za krásnu symbiózu elegancie a pôvodného návrhu obálky. Veľmi vydarená.

Taliansko č. 2

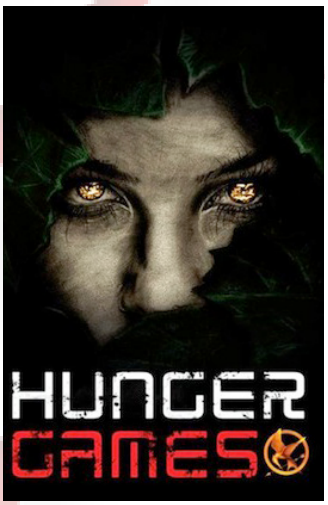

Pri tejto obálke som mala tendenciu rýchlo vypnúť celý prehliadač. Úprimne povedané ma naozaj vydesila. Nenávidím horory a tie oči, v kombinácii s tmavosťou pozadia, pôsobia skutočne desivo. Bez ohľadu na to, že po grafickej stránke je to skutočne krásne. Avšak neviem, či je pre takýto druh knihy skutočne vhodná. Ale originalita je zjavná.

Japonsko

Verte Japoncom a tí vám zo všetkého vyrobia mangu. Pretože takto obálka pôsobí a myslím, že to nebude len môj subjektívny postoj. Dievča predstavujúce Katniss má bežnú tváričku, aké zdobia stovky máng po celom svete. Spojitosť s celou sériou sa nedá hmatateľne preukázať, ale keď už nič iné, zachoval sa tu bojovný duch celého príbehu. Kvôli svojim nulovým znalostiam japončiny sa mi už nepodarilo zistiť, či ide skutočne o preklad knihy alebo o mangu v pravom slova zmysle.

Na koniec som si nemohla dovoliť nezakomponovať aj filmové obálky:

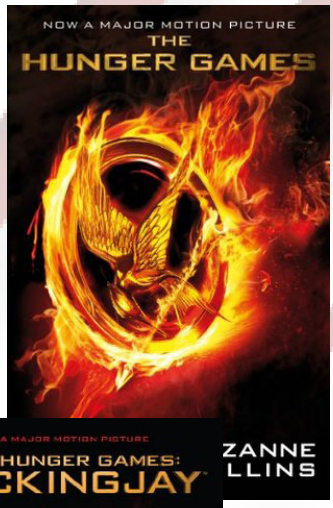

Verdikt:

Nezozbierala som všetky druhy obálok, ktoré sa objavili či už pri preložených verziách alebo tých originálnych. Dali by sa nájsť takmer všade na svete, napríklad v Thajsku, či Španielsku alebo v Rumunsku. Je ich neuveriteľné kvantum a spracovať všetky by trvalo veľmi dlho. Preto som vybrala len tie najvýraznejšie a dúfam, že vás môj výber potešil.

Ak by som mala zhodnotiť a vybrať víťaza, bolo by to ťažké. Ale predsa sa o to pokúsim. O kvalite originálnej verzie (vlastne verzií) obálok niet ani najmenších pochýb a keďže Česi aj Slováci zvolili práve tieto obálky, nemám čo porovnávať alebo vytýkať. Ak by som si mala vybrať najkrajšie graficky spracované obálky bez ohľadu na to, či je preukázateľná ich spojitosť so sériu, rozhodne by som si vybrala Nemecko. Avšak pri obálkach je dôležité nielen oko, ale aj odkaz príbehu. Z tohto hľadiska by som za najlepšie označila Austrálske obálky a v tesnom závese za nimi by bolo Gruzínsko.

Lili

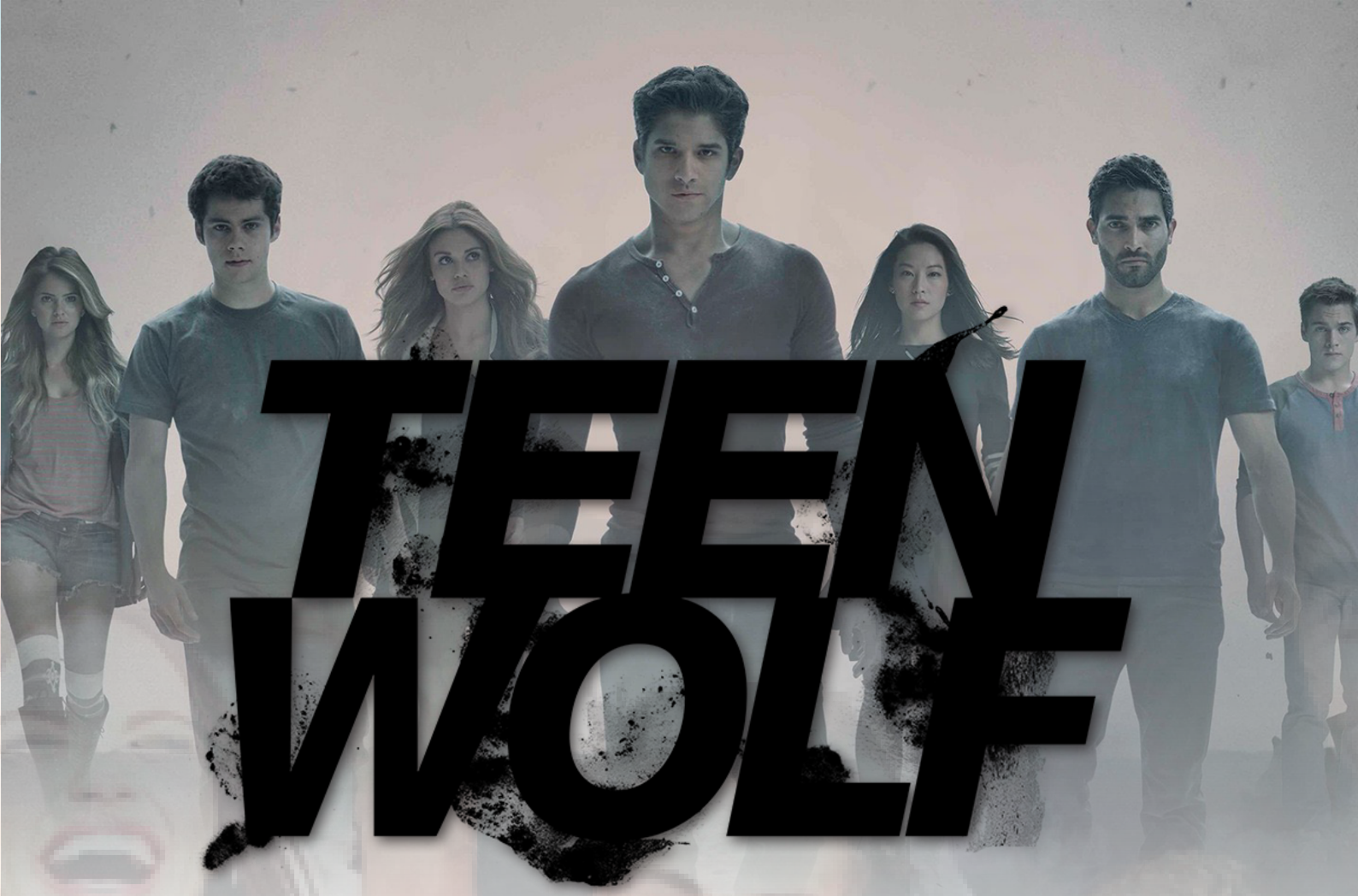

Seriál americkej televízie MTV, ktorý už po odvysielaní prvej série zožal obrovský úspech a pozitívny ohlas u kritikov. Málokto však vie, že tento seriál je remakeom rovnomenného seriálu z osemdesiatych rokov. V júli 2014 MTV oznámila pripravovanú priatu sériu, ktorej vysielanie bude odštartované v priebehu roku 2015.

MÔŽE OBSAHOVAŤ SPOILERY!

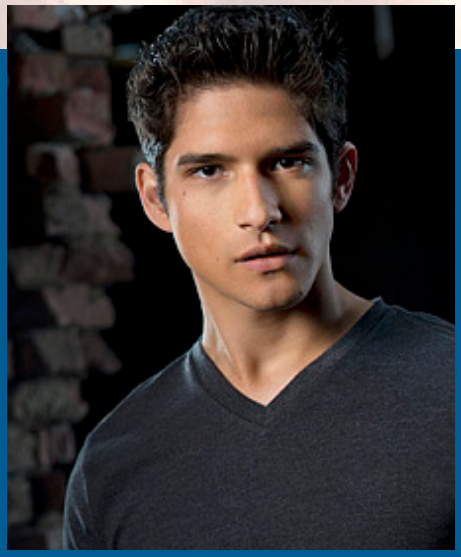

Scott McCall

Vlkolak, Pravý Alfa („True Alpha“)

V prvej sérii je Scott veľmi neobľúbený študent, ktorý je členom lakrosového tímu. Má ťažkú astmu, takže nemôže hrať a tým pádom vždy sedí na lavičke, no napriek tomu sa nevzdáva a stále športuje. To sa zmení, keď ho pohryzie alfa vlkolak a sám sa premení na vlkolaka.
Jeho zdravotné problémy zmiznú, má lepší čuch, zrak, sluch, obrovskú silu, ale takisto sa v ňom počas splnu s veľkou naliehavosťou prebúdza krvilačnosť a je nebezpečný pre svoje okolie. Ako vlkolak potrebuje svorku a je neuveriteľnou silou priťahovaný k svojmu alfovi Peterovi, ktorý ho premenil a pre Scotta je veľmi ťažké nepodvoliť sa jeho vôli. Neskôr, po Peterovej smrti, si Scott sám vytvorí určitý druh svorky, do ktorej patrí aj jeho najlepší priateľ Stiles, Lydia, Malia, Kira, neskôr sa k nim pridá aj chalan, ktorého Scott pohryzie, aby ho tak zachránil pred pádom zo strechy.
Scott je odlišný od ostatných vlkolakov, pretože je rodenou alfou, takzvaný Pravý („True“) alfa, ktorý nemusí nikoho zabiť, aby sa z neho stal vodca. Premení sa vďaka sile vôle a charakteru. Takýto alfovia sú veľkou raritou a je považované za veľkú česť patriť do jeho svorky.

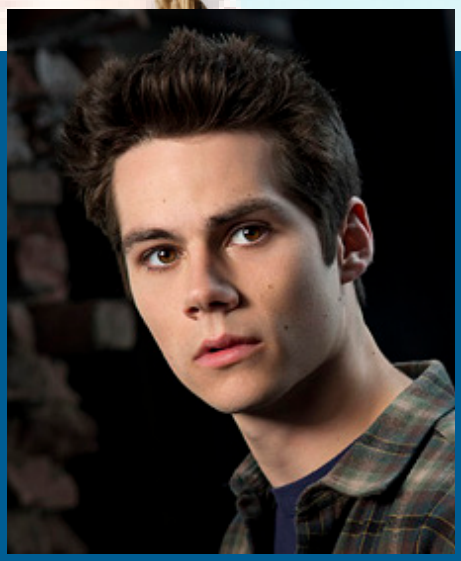

Stiles Stilinski
Človek/určitý čas Nogitsune

Stiles je Scottov najlepší priateľ a spoluhráč v tíme. Trpí ADHD (angl. Attention Deficit Hyperactivity Disorder; porucha pozornosti a hyperaktivita) a berie tabletky (Adderall), ktoré mu pomáhajú sústrediť sa. Miluje záhady a ešte radšej ich rieši bez ohľadu na to, do akých problémov sa vďaka nim môže dostať. Je tvrdohlavý a jeho ironické poznámky sú legendárne. Zo začiatku je častokrát nedbalý a vrhá sa do akcie po hlave, avšak to sa postupom času mení, hlavne keď sa v jeho živote i v životoch jeho blízkych všetko začína komplikovať a nadobúdať potenciálne deštrukčné a nebezpečné črty. Stiles sa nakoniec zhostí úlohy ochrancu. Vďaka svojmu talentu na odhaľovanie záhad a túžbe udržať tých, ktorých miluje v bezpečí, ho nútia vymýšľať lepšie a dôkladnejšie plány.
Je verný svojmu statusu človek, hoci je pre neho často lákavé požiadať Scotta o uhryznutie. No nakoniec sa rozhodne, že by nechcel byť vlkolak, pretože ako jeden z mála mal možnosť na vlastnej koži pocítiť, čo s vlkolakmi robí spln, a prežiť to.
Jediné chvíle, kedy sa nedá považovať za človeka, je úsek v seriály, keď ho posadne nogitsune, temný kitsume – viac ako tisícročný zlý duch, ktorý sa živý utrpením, chaosom a bolesťou. Nogitsune sú veľmi hrdí a nebezpeční, keď ich niekto urazí. Nogitsune posadne Stiles a prevezme kontrolu nad jeho telom po tom, čo ho Kira svojou schopnosťou „nabije“. Nogitsune používa muchy ako poslov a ich prostredníctvom dokáže posadnúť ľudí.

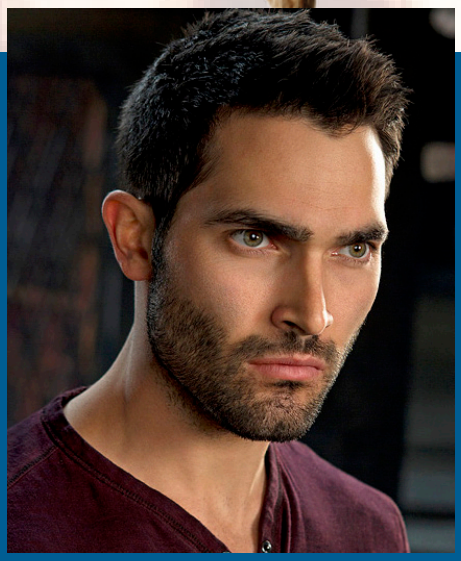

Derek Hale
Rodený vlkolak

Ako jeden z mála prežil rozsiahly požiar, ktorý zničil nielen jeho rodný dom, ale aj celú jeho rodinu. Kvôli všetkému, čím si v živote musel prejsť, je veľmi podozrievavý a nevie, komu má veriť. Vä
šinu svojich emócií prezentuje ako zúrivosť a preukazuje známky posttraumatického šoku.
Už od stredoškolských čias bol obeťou manipulácií ostatných, počnúc jeho strýkom Peterom. Napriek tomu stále pokračuje v pomáhaní ľuďom okolo seba, aj keď jeho metódy pôsobia zavádzajúco. Neustále zachraňuje Stilesa, sám seba vystaví nebezpečenstvu, aby zachránil svoju svorku a kvôli svojej sestre Core obetuje vlastné schopnosti. V neskorších sériách pôsobí skôr ako poradca pre všetkých vo svojom okolí, hlavne pre Scotta.
Derek mal, rovnako ako všetci vlkolaci, pôvodne žlté oči. Tie sa zmenili na modré, keď prelial nevinnú krv svojej stredoškolskej lásky. Neskôr sa zmenia na červenú, keď sa z neho stane alfa po tom, ako zabije svojho strýka Petera, aby túto silu obetoval v mene záchrany vlastnej sestry. Nakoniec sa v 4. sérii „vyvinie“ na vlkolaka, ktorý sa dokáže premeniť na vlka, rovnako ako to predtým dokázala jeho matka a sestra Laura. V ich svete je takýto vlk považovaný za nesmierne mocného a všetci si ho vážia a obávajú sa ho.

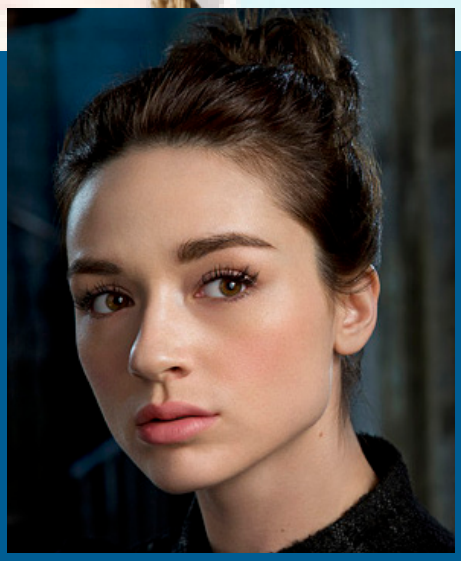

Allison Argent
Človek/Lovec

Allison sa prisťahuje do Beacon Hills. Je skúsenou lukostrelkyňou a gymnastkou, pred tým, ako sa aj s rodinou presťahovala, chodila osem rokov na gymnastiku. Celý život sa sťahovala z miesta na miesto a nikde nezostali príliš dlho. Je divoká a hoci tak nepôsobí, rada rebeluje proti autoritám, najmä proti svojej trochu „diktátorskej“ matke a príliš ochranárskemu otcovi.
Po čase začne chodiť so Scottom a po príchode svojej tety Kate sa dozvedá, že je členkou prastarého rodu Argentovcov, ktorý po celé stáročia chránili ľudstvo pred nadprirodzenými hrozbami. K ich určeniu medzi obyčajnými ľuďmi slúži aj kniha „Bestiary“, v ktorej sa nachádzajú charakteristiky všetkých známych nadprirodzených bytostí. Jej dedičstvo ju stavia do nezávidenia hodnej pozície, keď si musí vyberať medzi láskou ku Scottovi a vernosťou k svojej rodine.
Hlavné zbrane, ktoré lovci používajú, sú luky a kuše, pretože vlkolaci sa nemôžu vyliečiť, ak majú v rane stále zabodnutý šíp. Guľky by proste preleteli skrz a nemali by takmer žiadny účinok, samozrejme, len za predpokladu, že by išlo o guľku z pribilice modrej („wolfsbane“), na ktorý sú vlkolaci extrémne „alergickí“. Lovci takisto používajú taseri, pretože elektrina môže zabrániť vlkolakovi v premene.
Rodina Argentovcov prísne dodržiava Zákon (The Code), ktorý znie: „Lovíme tých, čo lovia nás.“
Allison neskôr pre svoju rodinu „uzákoní“ nový Zákon: „Chránime tých, ktorí sa nedokážu ochrániť sami.“

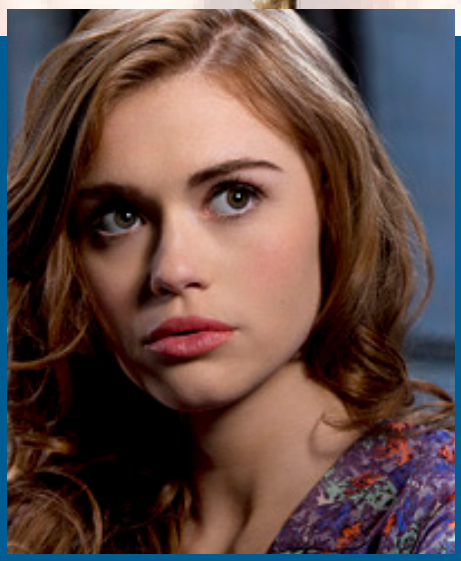

Lydia Martin
Banshee

Rodičia Lydie sú rozvedení a jej otec prehlásil, že si má sama vybrať, s kým chce žiť. Lydia je neobyčajne inteligentná, ale svoju múdrosť ukrýva za ľahkovážne správanie, aby tak očarila chalanov. Preto má za sebou veľa sexuálnych avantúr.
Peter na konci 1. série pohrýzol Lydiu, ale namiesto toho, aby sa premenila na vlkolaka alebo zomrela, ostala imúnna. Neskôr ju prenasledujú rôzne halucinácie, ktorým neprikladá žiadny význam, hoci sú desivé. Myslí si, že začína šalieť z útoku, ktorý prežila. Neskôr sa ukáže, že tie predstavy a halucinácie mal na svedomí samotný Peter, ktorý do nej prostredníctvom uhryznutia vložil aj kúsok zo svojej „podstaty“, aby sa jej prostredníctvo mohol vrátiť z hrobu (doslovné zmŕtvychvstanie to nebolo, keďže divným spôsobom prežil vďaka Lydii a jej spojeniu s ním).
Až v 3. Sérii zistila, že je banshee, bytosť predpovedajúca smrť. Svojim krikom predpovedá niečiu smrť a tento krik môžu počuť iba bytosti s veľmi citlivým sluchom (čiže iné nadprirodzené bytosti). Hlavne vlkolaci sú na tento zvuk citliví. Ako banshee v hlave počuje rôzne hlasy a zvuky, ktoré dokáže preložiť aj ona, takisto aj môže vycítiť, keď sa v jej okolí objaví smrť a zistiť, kto práve umiera. Napriek tomu, že je imúnna voči vlkolačiemu uhryznutiu a jedu kanimy, je bezmocná voči posadnutiu, čo vo svoj prospech využil práve Peter, ktorý tušil, čím Lydia je ešte predtým, než sa vôbec rozhodol ju uhryznúť.

Malia Tate (Hale)
Kojotodlak („Werecoyote)

Malia mala 9 rokov, keď mala spolu s rodinou autonehodu. Jej telo nebolo nikdy nájdené. Ostatných členov jej rodiny našli mŕtvych a uväznených v ich aute, ktoré bolo zničené kojotími pazúrmi.
V mnohých ohľadoch je stále divoká a svete skúma tak isto, ako by to urobil kojot. Nemá predstavu o tom, aké je to mať priateľov a necítila by výčitky svedomia, ak by ostatných nechala napospas ich osudu, len aby sama unikla pred nebezpečenstvom.
Narodila sa ako kojotodlak a tí sú považovaní za bratrancov vlkolakov. Na rozdiel od vlkolakov sa môže úplne zmeniť na kojota a počas splnu pre ňu platia rovnaké pravidlá a obmedzenia. Kvôli tomu, že spôsobila dopravnú nehodu, ktorá stála jej rodinu život, má v kojotej podobe modré oči.
Jej otec je Peter Hale a jej matka pravdepodobne kojot neznámeho mena, ktorého všetci volajú Púštny vlk („Desert wolf“). Malia, našťastie, zdedila schopnosti svojej matky.

Kira Yukimura
Hromová kitsume („Thunder kitsume“)

Kira sa spolu s celou rodinou presťahuje do Beacon Hills a až dovtedy netušila, že má nejaké nadprirodzené schopnosti, takisto ako netušila, že jej matka je niekoľko sto rokov stará kitsume. Kira je rozkošná a je podivín, ktorý nemá priateľov. Neskôr sa spriatelí so Scottom a takisto začne hrať v lakrosovom tíme. Vďaka náhode zistí, že možno nie je až taká obyčajná, ako si myslela. Jej matka jej nakoniec prezradí pravdu o tom, kto v skutočnosti.
Kira je kitsume, ktoré bývajú často adresované ako Líšky.
Ako kitsume má rôzne schopnosti, medzi nimi lepšiu mozgovú kapacitu, inteligenciu a je veľmi šikovná, ba až prešibaná. Tiež má nadľudské reflexy, rýchlosť, silu a uzdravovanie, ale naproti vlkolakom sú jej schopnosti skôr mentálneho charakteru. Vďaka nadľudskej koordinácii sa dokáže veľmi rýchlo naučiť ovládať zbrane, v Kirinom prípade ide o katanu, ktorú jej daruje matka ako druh rodinného dedičstva. Kitsume dokážu vytvoriť, ovládnuť a narábať s unikátnou zdedenou mágiou, ktorá je nazývaná FoxFire (Líščí oheň). Kira ako Hromová Kitsume ovláda elektrinu – je voči nej imúnna, dokáže ju vstrebať, rozptýliť a takisto ju dokáže použiť ako zbraň. Keď Kira objavila túto svoju schopnosť, nevedomky tam pomohla nogitsuneovi získať silu.
Kitsume si vytvárajú Chvosty, ktoré väčšinou majú tvar nejakej zbrane a zaslúžia si ich vtedy, keď dokonale ovládnu jeden zo svojich talentov, pre Kiru získanie jej prvého chvosta predstavovala schopnosť uzdraviť sa.

Jackson Whittemore
Kanima

Jackson je kapitánom lakrosového tímu a takisto aj plaveckého tímu. Je svedomitý a zapálený študent a jeho rodičia usudzujú, že príčinou môže byť jeho adopcia a jeho snaha predviesť sa svojim biologickým rodičom v čo najlepšom svetle. Jeho snaha sa zmení takmer v chorobu, keď sa Scott stane kapitánom mužstva miesto neho.
Jackson požiada Dereka, aby ho zmenil na vlkolaka a ten ho nakoniec uhryzne. Avšak kvôli jeho správaniu, jeho túžbe, aby na neho boli ostatní hrdí, jeho násilnej povahe a pocitom kvôli adopcii spôsobia, že nemá žiadnu identitu. Takže namiesto toho, aby sa premenil na vlkolaka, stane sa z neho kanima.
V premenenej podobe má šupiny, je zelený, má jašteričie oči a tým pádom pripomína zo všetkého najviac práve plaza. Pazúry kanimy obsahujú jed, ktorý paralyzuje jej obete. Kanimy sú bytosti, ktoré nevedia kým alebo čím sú, a preto potrebujú svojho pána, ktorý ich kontroluje a využíva kanimu ako nástroj pomsty. Keď však Jackson dostane príkaz ublížiť nevinnému, sám jeho pán sa začne meniť na kanimu. Kanima je silne priťahovaná ku svojmu pánovi, rovnako ako je pán priťahovaní ku svojmu „sluhovi“.
Kanima sa dokáže zmeniť na vlkolaka vtedy, keď získa späť svoju identitu a uvedomí si, kým je. Pre Jacskona boli spúšťačom Lydiine slová, keď priznala, že ho ešte stále miluje. Vďaka tomu sa dokázal premeniť na vlkolaka.

Dr. Alan Deaton
Druid, emisár („Emissary“) pre svorku Haleovcov

Deaton je veterinár a takisto Scottov šéf. No okrem toho, že vie liečiť zvieratá, vie liečiť aj vlkolakov a vie o nich až podozrivo veľa. Deaton totiž nie je obyčajný človek, ale druid. Nie je jasné, aké má schopnosti, no je zjavné, že toho vie oveľa viac, ako prezrádza. Vyzná sa v liečiteľstve a nadprirodzený svet je pre neho často ihriskom. Má veľa známostí a Scottovi často pomáha vyriešiť záhady. Za Scotta sa cíti zodpovedný, keďže ho sám Scott považuje za náhradného otca a takisto je sľubom zaviazaný pomáhať Derekovi.
Druidi veľmi často slúžia svorkám ako emisári a pre alfy predstavujú nenahraditeľných radcov. Kvôli bezpečnosti pozná identitu emisára len alfa, avšak Derek spolu so svojou sestrou Corou vedeli, že práve Deaton bol emisárom ich rodiny. Napriek všetkým vedomostiam a skúsenostiam je druid len človek, avšak veľmi múdry a opatrný človek, ktorý dokáže poraziť mnohých súperov.

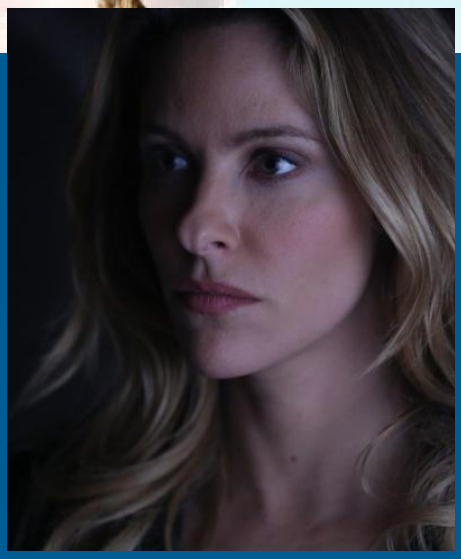

Katherine „Kate“ Argent

Jaguárodlak („Werejaguar“); pôvodne lovec

Kate je teta Allison a ako lovkyňa stojí za požiarom, ktorý takmer zmietol zo sveta celú Derekovu rodinu. Pri vykonávaní „svojich povinností“ využila Dereka a jeho naivitu, predstierala, že ho miluje, len aby sa dostala do jeho priazne a mohla tak zrealizovať svoj krutý plán. Peter ju nakoniec v zápale pomsty zabije – pazúrmi jej rozpára hrdlo -, avšak Kate svojim spôsobom ožije.
Ako jedna z mála sa premení z hlbokého škrabanca, ktorý jej uštedril práve Peter, v tom čase ešte alfa. No nepremení sa na vlkolaka, ale na jaguárodlaka. Ostatní lovci ju pokladajú za jednu z Nagualov, ktorí patrili k Aztéckemu kmeňu, v ktorom sa ľudia dokázal premeniť na jaguárodlakov.
Podobne ako vlkolaci a kojotodlaci má ostrejšie zmysly, nadľudskú silu, avšak na rozdiel od nich má kratšie a ostrejšie pazúry, takisto jej zuby vyzerajú byť viac mačacie. Líši sa aj farbou očí, ktoré sú zelené. Lovci z mexického klanu ju nazývajú La Loba, avšak je nejasné, prečo, keďže podľa mytológie je La Loba (v doslovnom preklade Vlčia žena alebo Vlčica) stvoriteľkou vlkolakov.spúšťačom Lydiine slová, keď priznala, že ho ešte stále miluje. Vďaka tomu sa dokázal premeniť na vlkolaka.

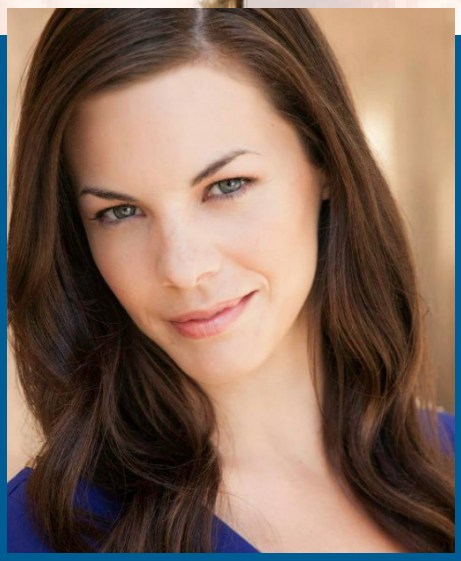

Jennifer Blake (pôvodne Julia Baccari)

Darach (Temný druid, doslovne „temný dub“)

Po tom, čo sa ju alfa svorky, pre ktorú bola emisárom, pokúsila zabiť, Julia prežila len vďaka sile, ktorú dokázala „vytiahnuť“ z nemetonu (obrovský strom, ktorý slúži druidom na rôzne rituály a je v ňom obsiahnutá obrovská mágia). Zjazvená a poháňaná pomstou sa z obyčajného druida zmení na daracha, temného druida. Vráti sa to Beacon Hills so zmeneným menom a do miestnej strednej školy nastúpi ako učiteľka. V snahe uspieť vo svojej úlohe využije Dereka, s ktorým má románik.
Vymyslela plán pomsty, ktorá bola namierená proti svorke álf, všetci mali zomrieť. Aby sa tak mohlo stať, musela obetovať niekoľkých ľudí, aby nazbierala dostatok temnej mágie. Rituálne obetovala tri panny, troch bojovníkov, troch liečiteľov, troch filozofov a troch ochrancov. Pri poslednej položke zlyhá a tak Stilesov otec, Scottova matka a Allisonin otec prežijú.

Deucalion

Alfa alfej svorky

Deucalion je alfa vlkolak, ktorý kvôli zrade Gerarda Argenta (Allisonin starý otec) prišiel o zrak. Jeden z jeho vlastných vlkolakov to chcel využiť, no nedopadlo to pre neho dobre, keďže Ducalion využil svoj vkolačí zrak, aby ho zabil. Po tom sa Ducalion rozhodol vytvoriť alfiu svorku, v ktorej zozbieral najlepšie alfy, aké mohol nájsť. Aby mohli ostatní vstúpiť do svorky, museli zabiť svoju predchádzajúcu svorku aj so svojimi emisármi (preto Kali musela zabiť Juliu, avšak kvôli možnému romantickému vzťahu s ňou to nedotiahla do konca). Deucalion prišiel do Beacon HIlls aj s celou svorkou a tvrdil, že chce pre svoju svorku získať Dereka, ale v skutočnosti to bol Scott, koho chcel, lebo sa dozvedel, že by sa z neho mohol stať Pravý alfa.

Mytológia alebo základné charakteristiky nadprirodzených bytostí sa môžu líšiť od zaužívaných skutočností, avšak v takejto podobe boli prezentované v seriály.

Lili

SERIÁLY

Seriálová sezóna 2014/2015 sa pomaly rozbieha a prinesie nám aj tieto zaujímavé novinky

The Affair

Dvaja ľudia, dve srdcia, dva príbehy. Alison je mladá servírka, ktorá pracuje v miestnej reštaurácii a snaží sa kúsok po kúsku dať dokopy svoj život. Stala sa jej totiž veľká tragédia – prišla o dieťa. Jej manžel Cole sa snaží zachrániť, čo sa dá – či už ich manželstvo alebo ranč zavalený dlhmi, ktorý patril ich rodine po celé generácie. Ich emocionálne vypäté manželstvo sa ešte skomplikuje po príchode Noaha, jeho ženy Helen a ich detí. Noah je učiteľ na newyorskej verejnej škole a nádejný spisovateľ, ktorý aj po sedemnástich rokoch miluje svoju ženu, avšak nedokáže sa vymaniť zo závislosti na bohatstve jej otca.

Začiatok seriálu: 12. septembra 2014

State of Affairs

Oproti nej sú všetci prezidentovi muži nič. Agentka a analytička CIA Charleston Tucker pracuje pre jednu z najmocnejších žien planéty – prezidentku Spojených štátov amerických – Costance Payton. Neustále preto musí čeliť vyhrážkam, útokom a mínam, ktorými je politické pole priam preplnené. Ku svojej práci má ale jednu silnú motiváciu – kedysi bola zasnúbená s prezidentkiným synom, ktorý zomrel pri teroristickom útoku.

Začiatok seriálu: 18. novembra 2014

iZombie

Hlavnou postavou je študentka medicíny, ktorá je iná... je totiž zombie! Podarí sa jej dostať miesto v kancelárii policajného prokurátora. Aby si zachovala svoju ľudskú podobu, musí požierať ľudské mozgy. Má to ale jeden háčik – s každým zjedeným mozgom sa jej do hlavy dostanú spomienky dotyčnej osoby a vďaka nim pomáha polícii riešiť rôzne prípady.

Začiatok seriálu: 2015 (presný dátum zatiaľ nie je známy)

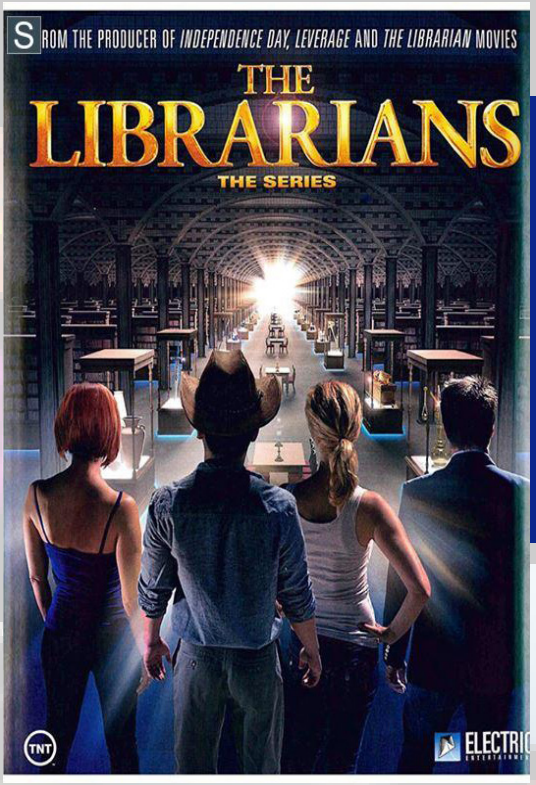

The Librarians

Pod verejnou metropolitnou knižnicou, ukrytá hlboko pod jej múrmi, pôsobí starodávna organizácia. Jej poslaním je riešiť komplikované záhady, bojovať proti nadprirodzeným hrozbám a získavať mocné artefakty po celom svete.

Začiatok seriálu: Koncom roka 2014

***

12 Monkeys

Ústrednou postavou je cestovateľ časom, ktorý cestuje z postapokalyptickej budúcnosti do našej prítomnosti. Jeho úlohou je lokalizovať a zneškodniť zdroj smrteľného moru, ktorý zničí ľudskú rasu.

Začiatok seriálu: Január 2015

***

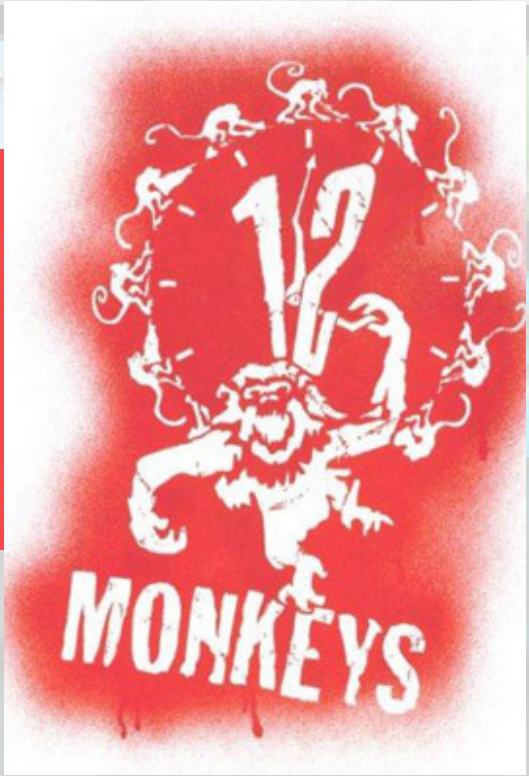

Daredevil

Matt Murdock bol poctivý študent práva, ktorý pri záchrane starého pána pred zrazením autom utrpel zranenie zraku. Hoci oslepol, výrazne sa mu vylepšili ostatné zmysly. Potom, čo Mattovho otca zastrelia príslušníci mafie, pretože nezaplatil svoje dlhy, ktoré sa mu nahromadili, sa Matt odhodlá stať bojovníkom za spravodlivosť. Túto úlohu chce plniť nielen ako právnik, ale aj ako Daredevil, muž, čo nepozná strach.

Začiatok seriálu: Máj 2015

***

Mima

Ako zničiť dobrú story...

Keď sa mi dostala do rúk séria „Nástroje smrteľníkov“, úplne ma nadchla a stal sa zo mňa skalný fanúšik všetkých Tieňolovcov. Informácia o pripravovanom filme vo mne vyvolala rozporuplné pocity: Radosť a zdesenie, ktoré sa napokon ukázalo ako oprávnené.

Knižné plusy:

• Aj keď sa môže zdať, že tento príbeh je zlátaninou všetkých jestvujúcich príbehov na základe výskytu upírov, vlkolakov, bosorákov a kadečoho iného, tak táto fantasy séria má oproti iným sériám čosi navrch: Originalitu.

• Autorka sa nebojí akcie a dôležité je, že presne vie, ako ju opísať tým správnym spôsobom. Okrem toho má dar slova, kniha vás k sebe doslova priklincuje a nepustí vás, až kým nepretočíte poslednú stánku.

• Vynikajúce charaktery hlavných postáv, nenájdete zrejme ani jednu, ktorá by vám vyslovene liezla na nervy.

• Autorka sa nezameriava len na príbeh Clary, okolo ktorej sa celý dej točí, ale rozvíja príbehy niekoľkých ďalších postáv, pričom každý z nich je zaujímavý a svojský.

• Jedným z hlavných kladov je pre mňa fakt, že láska nie je ústredným motívom. Je to príbeh o teenageroch, takže celkom bez nej by to nešlo, ale netočí sa okolo nej celý vesmír, ako tomu býva pri iných žánrovo podobných príbehoch.

• Veľa zápletiek a prekvapení. K jednej z hlavných autorkiných predností patrí, že vás dokáže zviesť z cesty a vždy, keď si myslíte, že ste odhalili kúsok z celej tej skladačky, o pár strán neskôr vás nemilosrdne vyvedie z omylu. Plus, ten koniec je jednoducho dych berúci.

Film ako taký:

Po dopozeraní filmu som bola zaskočená. Štart bol sľubný a ja som sa naozaj tešila na to, že si konečne pozriem niečo, pri čom nebudem zívať nudou alebo si trieskať hlavu nad tou neuveriteľnou stupiditou. Možno ak by som nečítala knihu, proti filmu by som nič nemala, pretože je natočený svižne, ale príliš rozdielne. Absentovali scény, ktoré nemali, vyskytlo sa niekoľko nejasností, s ktorými nastane problém pri sfilmovávaní zvyšných častí. Je mi jasné, že dvojhodinový film nemôže presne korešpondovať so štyristo stranovou knihou, ale mohli sa snažiť viac. No aby som film nehanila úplne, musím uznať, že efekty boli úžasné a niektoré hlášky naozaj stáli za to.

Čo sa nepodarilo?

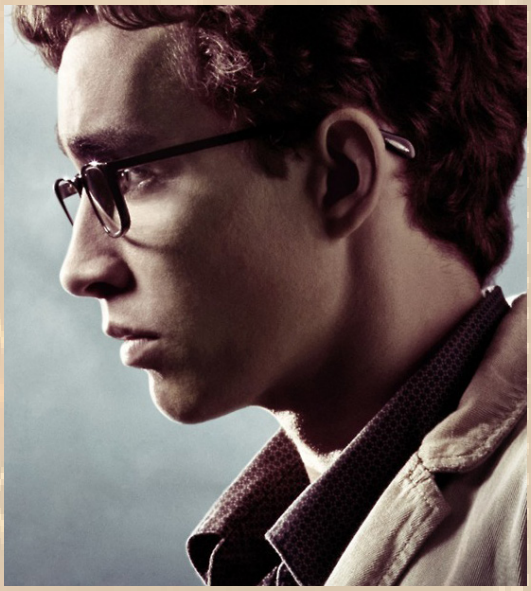

• Podľa knihy šla Clary do klubu Pandemónium zámerne, zatiaľ čo podľa filmu sa tam ocitla náhodne.

• Upíri majú byť krásni a zvodní. Clary dokonca len tak mimochodom poznamená, že: „Nových upírov si zrejme volia podľa vizáže." Vo filme na Magnusovej oslave vyzerajú normálne, zatiaľ čo v hoteli Dumort pripomínajú skôr zombie a sú vyslovene nechutní.

• Pri záchrane Simona pomáha Clary a Jaceovi pri vniknutí do hotela Raphael, jeden z upírov, podľa filmu si tam však nakráčajú prednými dverami.

• Simona upíri unesú náhodou, pretože sa po vypití drinku na Magnusovej party premení na potkana. Zachrániť ho idú len Clary s Jaceom. Vo filme sa potkanom nestal a na záchranu mu pobežia vrátane dvoch spomínaných aj Isabelle a Alec.

• Jediný portál v New Yorku sa nachádza v byte pani Dorothey, ktorá žije v rovnakom obytnom dome ako Clary, scenáristi si portál jednoducho preniesli do inštitútu.

• Že je Dorothea posadnutá démonom Jace s Clary zistili, keď prechádzali portálom, vo filme na to Jace prišiel počas hry na klavíri.

• Simon v knihe pomohol zabiť démona, ktorým sa stala pani Dorothea použitím Alecovho luku. Šípom prestrelil strešné okno a svetlo odplašilo démona – podľa knihy ho však nezabilo.

• Simon sa stane upírom až v časti Mesto z popola, pričom vo filmovej verzii sa mení už na konci jednotky.
Clary nemá v prvom diely vedieť o svojej schopnosti tvoriť nové runy, ale vo filme ich aj tak vytvorí.

• Jaceove spomienky na Valentína neboli zablokované a Jace ho spoznal hneď. Vo filme bola jeho myseľ zastretá a nespomínal si.

• Fanúšikovia kníh veria až do tretej časti, že Clary a Jace sú súrodenci, pričom vo filme to Hodge vyzradí tým, že túto ideu podsunie Valentínovi.

• Jocelyn sa v prvej časti knihy nezobudí, ale na konci filmu sa po dotyku Clary pohne.

• Valentín o existencii Clary dlho nevedel, no podľa scény, ktorá bola napokon z filmu odstránená, bola Jocelyn s Valentínom v čase, aj keď bola druhýkrát tehotná.

• Záverečná scéna vo filme okolo knižnej ani neprešla.

Aby som však nebola k filmu len kritická, musím vyzdvihnúť hudobný podklad, skvelé herecké obsadenie – minimálne Jamie Campbell Bower si zaslúži pozornosť a Lily Collins ako Clary sa tiež zhostila svojej úlohy skvelo. Tiež sa mi páčilo, že neabsentoval humor a aj akčné scény boli pomerne dobre spracované.

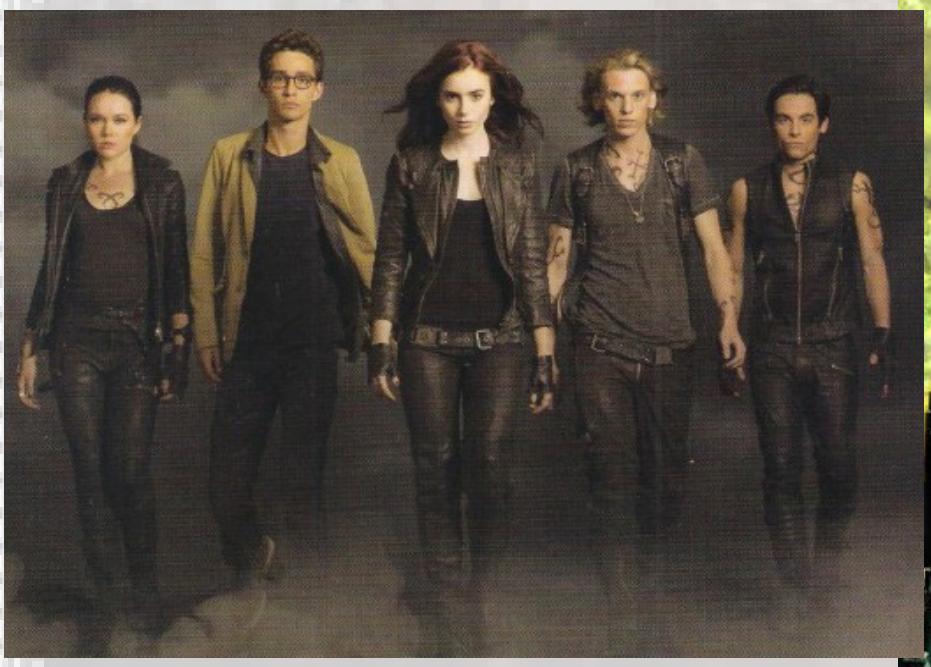

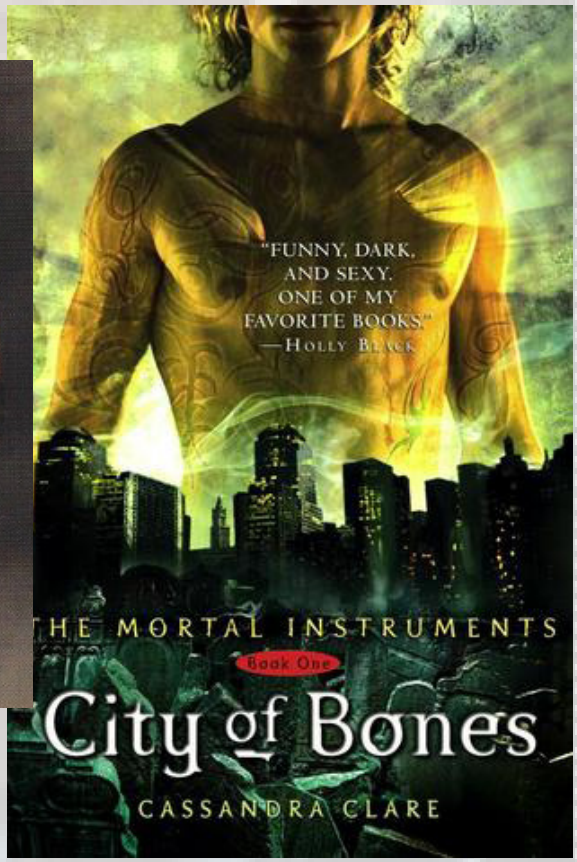

Záverečné hodnotenie:

Najväčším problémom tohto príbehu je, že knihu dali do rúk neskúsenej scenáristke, ktorá príliš veľa vecí pridala, príliš veľa odignorovala a v konečnom dôsledku si len riadne zavarila, lebo pri druhej časti bude mať s vykorčuľovaním problém. Pán režisér (nechcem mu nijako krivdiť) zrejme knihu nikdy ani nedržal, čím sa len znova vraciam k toľko omieľanému problému. Čo ma však najviac mrzí, je fakt, že autorka kníh nechala produkciu so štábom, aby z jej skvelého počinu urobili priemerné fantasy, ktoré akoby zo scenára Percyho Jacksona vypadlo.

5/10

Mima

Prečo si film pozrieť

Okrem toho, že je vo filme obsadených mnoho známych hercov?

V prvom rade je to kvôli mnohým otázkam, ktoré si počas filmu položíte a dúfate, že na ne dostanete ku koncu nejaké rozumné vysvetlenie.

Už prvá časť vás pripraví na jej druhé pokračovanie tým, že odhalí istú skutočnosť, ktorá vám stále blúdila v hlave.

Áno, teraz som mala presne na mysli tú scénu, kde sa ukáže, že pani zlatá a jej tím výskumníkov nie sú vôbec mŕtvi, ale je to len ďalšia súčasť ich plánu, ktorému ani za mak neviem prísť na koreň...

Plusy a mínusy

+ už som asi spomínala, že je tam kopec mladých a úžasných hercov

+ to bludisko je neskutočné, obzvlášť žiletková stena

- strašne dlho trvalo, kým sa v deji stalo niečo, čo ma skutočne nadchlo

-uzdravovacie sérum, po ktorom sa človek rozpamätal

- vážne im skočili na lep? - Z ničoho-nič sa objaví tím vojakov, ktorí ich zachráni a dokonca majú vrtuľník, nie je im to ani trošku podozrivé? (Ja by som mala asi toľko otázok na túto záhadu, že by ma z toho vrtuľníka vyhodili.)

THE HOBBIT
THE BATTLE OF THE FIVE ARMIES

Prečo si film pozrieť

„Hobit: Bitva pěti armád“ uzavírá epické dobrodružství Bilbo Pytlíka, Thorina Pavézy a skupiny trpaslíků. Když se jim v boji proti draku Šmakovi podařilo dobýt zpět svou vlast, nechtěně vypustili do světa smrtící sílu. Thorinova posedlost hromaděním znovu nabytého pokladu, kterému i přes Bilbovu snahu obětuje přátelství i čest, dožene Hobita k zoufalému a nebezpečnému rozhodnutí.
Ale ještě větší nebezpečí je čeká. Sauron, o jehož krocích nikdo kromě čaroděje Gandalfa nic netuší, tajně vyslal obrovskou armádu Skřetů, aby zaútočila na Osamělou horu.
Budoucnost Středozemě visí na vlásku a v epické bitvě pěti armád bojuje Bilbo o život svůj i svých přátel.

Obsadenie

Martin Freeman	Bilbo Baggins
Luke Evans	Bard
Lee Pace	Thranduil
Benedict Cumberbatch	Smaug / Necromancer
Manu Bennett	Azog
Hugo Weaving	Elrond
Richard Armitage	Thorin Pavéza
Cate Blanchett	Galadriel
Orlando Bloom	Legolas
Evangeline Lilly	Tauriel
Ian McKellen	Gandalf
Christopher Lee	Saruman

INTO THE WOODS

Prečo si film pozrieť

Vtipný a dojemný muzikál Čarovný les představuje klasické pohádkové příběhy Popelky, Červené Karkulky, Jacka a fazolového stonku a Lociky - ty všechny spojené v původním příběhu, ve kterém se dále objevuje pekař se svou ženou a přáním založit rodinu, a také zlá čarodějnice, která na oba manžele uvrhla kletbu

Obsadenie

Johnny Depp	The Wolf
Anna Kendrick	Cinderella
Emily Blunt	The Baker‘s Wife
James Corden	The Baker
Meryl Streep	The Witch
Daniel Huttlestone	Jack

Noc v Múzeu 3

Prečo si film pozrieť

Připravte se nejdivočejší a nejdobrodružnější Noc v muzeu všech dob. Jejím hlavním hrdinou je opět nejznámější noční hlídač na světě Larry.
Živé i neživé hrdiny ale čeká nemilé překvapení. Zlatá deska začíná navzdory svému materiálu korodovat a kouzlo se pomalu leč neúprosně vytrácí. Pro oživlé exponáty a jejich ochránce Larryho tím začínají nejen krušné chvilky ale i jejich největší dobrodružství, které je přivede až za Atlantik.

Pitch Perfect 2

Obsadenie

Anna Kendrick	Beca
Hailee Steinfeld	Emily
Alexis Knapp	Stacie
Rebel Wilson	Fat Amy
Brittany Snow	Chloe

Svetová premieéa

Wild	3. decembra
The Pyramid	5. decembra
Top Five	
Dyng of the Light	
Pioneer	
Exodus: Gods and Kings	12. decembra
Inherent Vice	
After the Fall	
The Captive	
The Hobbit: The Battle of the Five Armies	17. decembra
Night at the Museum: Secret of the Tomb	19. decembra
Annie	
The Gambler	
After the Fall	
Mr. Turner	
Two Days, One Night	24. decembra
Unbroken	25. decembra
Into the Woods	
The Interview	
Big Eyes	
American Sniper	
Selma	
A Most Violent Year	31. decembra
Leviafan	

Izzie

SUKUBA

Nechať sa očariť touto kráskou vás bude stáť len trochu životnej energie...

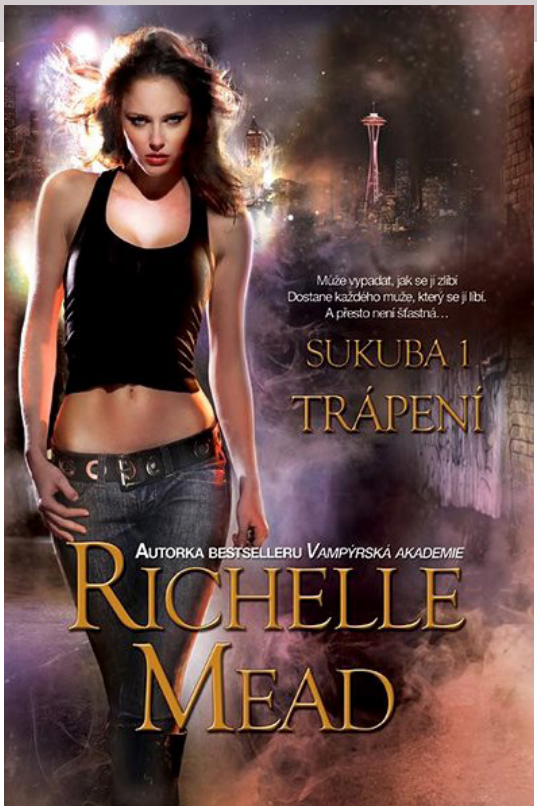

Trápení

Sukuba je nadpřirozená bytost, která smí po libosti měnit podobu a jediným jejím úkolem je svádět. Zní to tak lákavě! Dívka může být, kým chce, její šatník je nevyčerpatelný a smrtelní muži by udělali cokoli pro její pouhý dotek. No, vlastně za to platí svou duší, ale proč zacházet do přílišných podrobností?

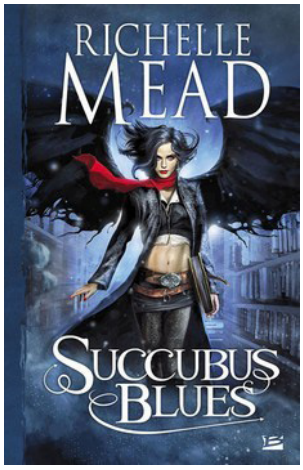

Avšak život Georginy Kincaidové, sukuby ze Seattlu, není ani zdaleka tak exotický. Pracuje v knihkupectví a její šéf je poměrně nesnesitelný uťáplý chlap. Nesmrtelní přátelé si z ní nepřestávají dělat legraci kvůli jedné její dávné proměně. A nejhorší ze všeho je to, že si nemůže vyjít na rande, aniž by z dotyčného muže nevysála život. Ona by přitom dala všechno na světě za to, kdyby se směla dotknout slavného a neodolatelně krásného spisovatele Setha Mortensena! Snění o Sethovi však bude muset počkat, protože ve světě nadpřirozených bytostí se začíná dít cosi podivného… a velmi nebezpečného. Georgina se proti vlastní vůli stává aktérkou souboje mezi dobrem a zlem…

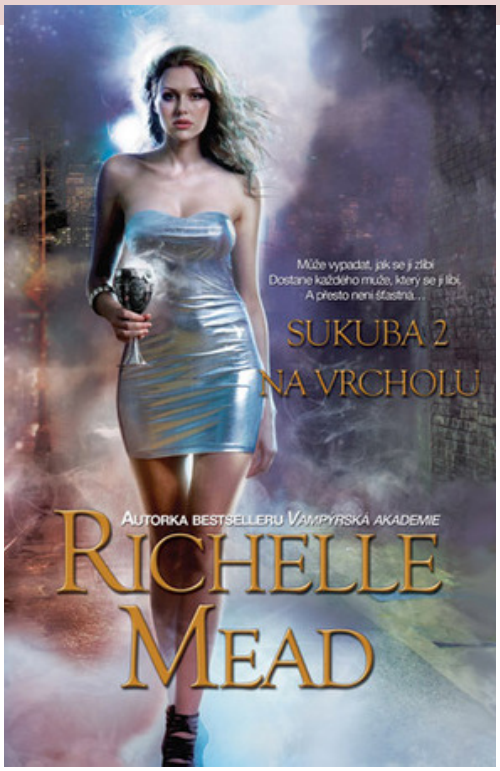

Na vrcholu

Že láska bolí, to ví Georgina Kincaidová lépe než kdokoli jiný. Miluje talentovaného spisovatele Setha, ale kdyby ho třeba jen políbila, vysaje tím z něj život. Není divu, že se tím trápí – tím spíš, že Seth její city opětuje. Ona je však sukubou, a jako taková čerpá sílu z mužů, kteří podlehli jejímu kouzlu.

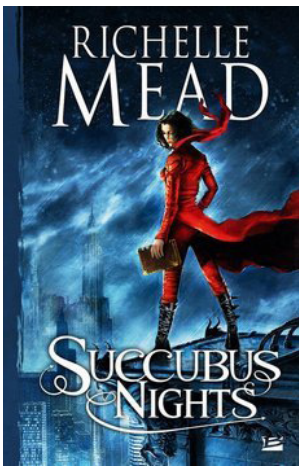

Samozřejmě, schopnost libovolně měnit vzhled i nesmrtelnost jí mohou běžní smrtelníci jen závidět, navíc nedávno složila slib, že bude svou práci sukuby vykonávat co nejsvědomitěji, ale jí zkrátka přijde nespravedlivé, že právě ona – nadpřirozená svůdkyně – nemůže navázat milostný vztah s člověkem, který ji má rád přesně takovou, jaká je.
A jako by toho ještě nebylo dost, musí Georgina začít řešit i jiné trable než zapovězený milostný život. Nad Seattlem se totiž opět stahují mračna a děje se cosi podivného, co zasahuje nejen nesmrtelné bytosti, ale i obyčejné lidi: Georginin kolega a kamarád se zčistajasna chová nějak divně, a ona se nemůže zbavit dojmu, že za tím stojí mnohem víc než jen přemíra vypitého kafe…

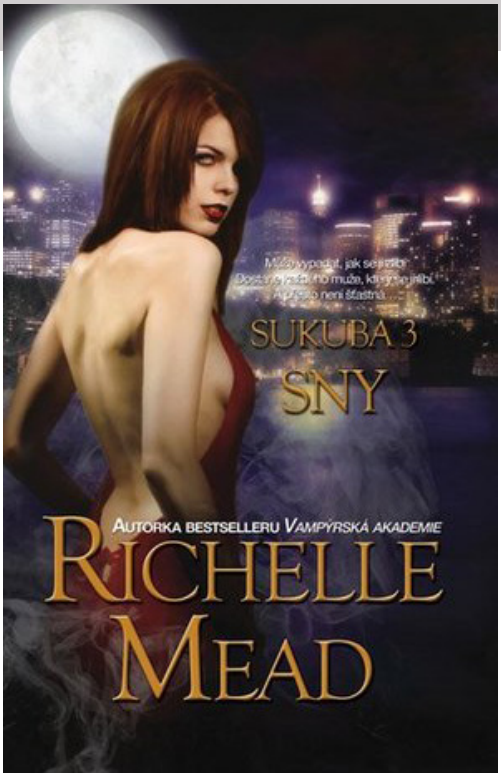

Sny

Jsou dny, kdy holka neví, který problém řešit dřív. Obzvlášť to platí v případě sukuby Georginy Kincaidové, která získává energii ze svádění mužů. Na první pohled záviděníhodná schopnost ovšem značně komplikuje její vztah se slavným spisovatelem Sethem – nemůžou spolu mít sex, protože tím by ho Georgina bezděčně zabila (a to, přiznejme si, by odradilo každého muže, i zamilovaného). Navíc je Seth pohlcen prací na svém nejnovějším románu a Georgina musí zasvěcovat novou, poměrně neschopnou sukubu.

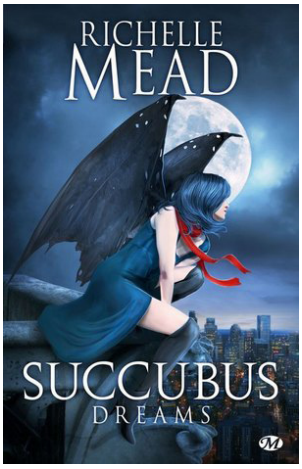

A jako by toho ještě nebylo dost, Georginu trápí děsivé sny. Někdo nebo něco ji za nocí pronásleduje, vysává jí energii a předestírá nepěkné vize její budoucnosti. Georgina hledá odpovědi u Danta, vykladače snů, který má spojení s podsvětím. Jenže jeho flirtování a šarm ji matou čím dál víc, mimo jiné i proto, že její vztah se Sethem prochází krizí. Georgina musí zkrátka řešit hned dva problémy najednou: znovu se ujmout vlády nad svým milostným životem a vypořádat se s nepřítelem, který jí vstupuje do snů. Je totiž docela možné, že pokud Georgina neuspěje, nebude už nikdy moci klidně spát…

Ako správny milovník všetkého nadprirodzeného a hlavne mytológie som hneď pri prvom pohľade na túto sériu zatúžila po jej prečítaní. Skutočne sa tú dajú nájsť všakovaké potvorky, či už tie známe a značne ohrané v podobe niekoľkých démonov, anjelov a upírov, alebo tých menej frekventovaných, ku ktorým patrí aj samotná sukuba Georgina. Autorka sa snažila do tejto série, i celého žánru urban fantasy, vložiť čosi novšie a jej ponímanie fungovanie pekla či neba rozhodne zaujmú. Ako ja vždy tvrdím, keď už píšete o známych a do určitej miery ohraných témach, siahnite po vlastnom pohľade na celý imaginárny svet postáv a hneď to pôsobí čitateľsky príťažlivejšie.

Zo samotných popisov je jasné, že v jednotlivých knihách sa stretneme s postavami, ktoré sa nám automaticky spájajú s tým dobrým, ale aj tie, ktoré sme vždy pokladali za záporné. Peklo i nebo sú tu hojne zastúpené v rôznych bytostiach cez démonov a anjelov, cez veštcov až po nefilimov a tí predstavujú predstaviteľov „dobra“ alebo „zla“.

Peklo i nebo sú komplexné organizácie, v ktorých sa dodržujú určité pravidlá, vďaka ktorým si dokážu získať a udržať duše vo svojej moci a viac než čokoľvek iné pripomínajú svetové korporácie. Obrovské podniky, kde funguje istá hierarchia, každý sa niekomu zodpovedá a nikto si nemôže pískať len tak podľa

svojej vlastnej noty. Je to fascinujúci svet a je vykreslený naozaj veľmi verne, pretože máte pocit, že takto by to skutočne mohlo byť. A čo najviac, ku vierohodnosti prispieva aj samotný fakt, že žiadna postava nie je vyslovene dobrá alebo zlá. Každý je iný a dokonca aj anjeli majú sklon k páchaniu neprávostí. Niekedy dokonca väčší než samotní démoni.

S týmto prostredím nás však len postupne zoznamuje hlavná hrdinka, sukuba Georgina, ktorá vymenila svoju nesmrteľnú dušu za možnosť normálny života pre svojho niekdajšieho manžela na. Ako charakter je veľmi zaujímavá, je vtipná a vie pôsobiť ako dokonalý predátor, ktorým vlastne aj v spoločnosti smrteľníkov je. Ale na druhej strane je stále ženou a tým pádom má aj svoje slabosti a túžby, čím sa stáva uveriteľnejšou v očiach čitateľov, čo je rozhodne prínosom.

Nebola by to dobrá romanca, keby tu nebol aj mužský protagonista, tentoraz v podobne trochu zvláštneho spisovateľa Setha. Hoci vieme, koho má predstavovať, je ťažké ho v niektorých situáciách vnímať ako hlavného hrdinu, teda skôr ako ten mužský protipól k našej Georgine, ktorá pôsobí výraznejšie a v príbehu má ako rozprávač väčšie slovo. Ale zdanie môže klamať a v priebehu príbehu nám Seth niekoľkokrát dokáže, že nemusí byť vyslovene výstredný, aby bol pre čitateľa zaujímavý.

A tým sa škála charakterov len otvára.

Všetko to dotvára neuveriteľné množstvo vedľajších postáv, ktoré sú vždy doslova iným živočíšnym druhom. Narazíme na arcidémona, ktorý je Georgininým šéfom; anjela, ktorý sa napriek všetkým konvenciám priatelí s „opačným frontom“ a jeho úloha je tak trochu nejasná už od začiatku; okrem toho narazíme na obyčajných ľudí i iné príšerky, ktoré strašia malé deti po nociach, i tie, z ktorých si vedia „cvrknúť“ aj dospelí. Proste zaujímavý mix, ktorý dynamizuje dej na niekoľkých rovinách a drží čitateľa v napätí a nedovolí mu odhaliť pravú myšlienku celej série.

Keďže ide o urban fantasy, je jasné, že dej sa točí okolo jedného mesta, tentoraz je to Seattle. Autorka veľmi rada vykresľuje okolité prostredie práve očami postáv, čo dodáva dielu svojské čaro a keďže je toto mesto i skutočným domovom autorky, dodáva to celého dielu istú autenticitu. Opisy nie sú siahodlhé a ani príliš mätúce či rušivé, čo je vždy plusom. Dokonale tak dotvárajú niekoľko základných i vedľajších dejových línií, ktoré sa postupne premieňajú. Avšak, niečo naozaj prvotriedne originálne tu nenájdeme. Iste, Richelle spracovávala jednotlivé témy zo svojho uhlu pohľadu a niektoré zápletky sú skutočne rýdzim novorodeniatkom v tomto žánri, avšak iné línie príbehu pôsobia ako - áno, iste na to čakali - klišé.

Už zo samotných obsahov prvých troch kníh je jasné, že Georgina ako sukuba urobí jedinú vec, ktorú by nemala – zamiluje sa a to do nikoho iného ako do smrteľníka. Keď si uvedomíme, že pre svoje prežitie musí spávať s inými a kradnúť im životnú energiu, je jasné, že žiadny vzťah, akokoľvek silný a trvácny, nemá šancu dlho prežiť. Takže téma zakázanej lásky nám máva z každej stránky a ak máte tendenciu prevracať očami, pripravte sa, že to asi budete robiť často.

Avšak, rozhodne to všetko nie je na jedno kopyto. Každá kniha zo série tvorí akýsi samostatný uzavretý

celok a venuje sa iným problémom a hrozbám, než ostatné. Emocionálne línie sú v dokonalej protiváhe napätiu a nevedomosti, ktoré nás núti otáčať jednotlivé stránky a čakať, čo sa stane ako ďalšie.
Na zvýšenie príťažlivosti i dynamickosti celého deja sa niektoré problémy nedajú vyriešiť v celkovom rozsahu niekoľkých desiatok strán, ale musíme si na to počkať až na posledné stránky poslednej knihy. Ak teda čakáte dokonalú uzavretosť jednotlivých zápletiek, mali by ste prehodnotiť svoj názor. V druhej knihe sa totiž na vás usmievajú nové dobrodružstvá i záhady a tak by sa dalo pokračovať až do konca. Tento fakt je spolu s mnohými inými časťami tejto série práve tým faktorom, ktorý z nás urobí verných čitateľov.

Prečo začať čítať túto sériu?

Richelle Mead ako autorku nie je nutné predstavovať, je známa najmä ako spisovateľka, ktorá stvorila nových hrdinov vo svetoznámej sérii Vampýrska Akadémia. Jej štýl je svieži a dokáže čitateľa vtiahnuť do deja, avšak v tejto sérii na to využíva niečo iné než neustále napätie a bojové scény. Niektorých tento fakt odradil od čítania, avšak ja tvrdím, že nie vždy je najlákavejší ten príbeh, kde sa hlavní protagonisti neustále s niekým bijú na život a na smrť. Nehovorím, že také príbehy nie sú úžasné, ale niekedy je potrebné prečítať si aj niečo z trošku iného súdku.

Príbeh rozprávaný prostredníctvom osamelej sukuby Georginy je príťažlivý najmä citovou škálou, ktorou doslova hýri. Nájdeme tu všakovaké postavy s vlastnými problémami, no skôr ako skutočnú akciu prinášajú takú tú typickú ľudskosť bez ohľadu na to, že už celé stáročia nie sú smrteľní.

Môžeme to považovať za snahu autorky dokázať nám takto, že aj naoko nadprirodzené bytosti dokážu prežívať to, čo my. A city obsiahnuté v celej sérii sú neskutočne živé. Smejete sa, plačete, nadávate i premýšľate spolu s postavami, prežívate každý ich deň a hoci vám srdce neposkakuje z neustáleho strachu o to, kto prežije a kto nie, stále máte dosť námetov, s ktorými si môžete lámať hlavu.

Charaktery sú v ponímaní nadprirodzeného sveta vykreslené skutočne verne a hlavne ľudsky. Nemáme síce možnosť spoznať všetky úplne do hĺbky, ale aspoň máme možnosť sledovať jednotlivé pohnútky ich správania, ktoré istým spôsobom okoreňujú celkový dej a nám pomáhajú rozhodnúť sa, čo od príbehu čakať.

A to je dosť dlho veľkým otáznikom.

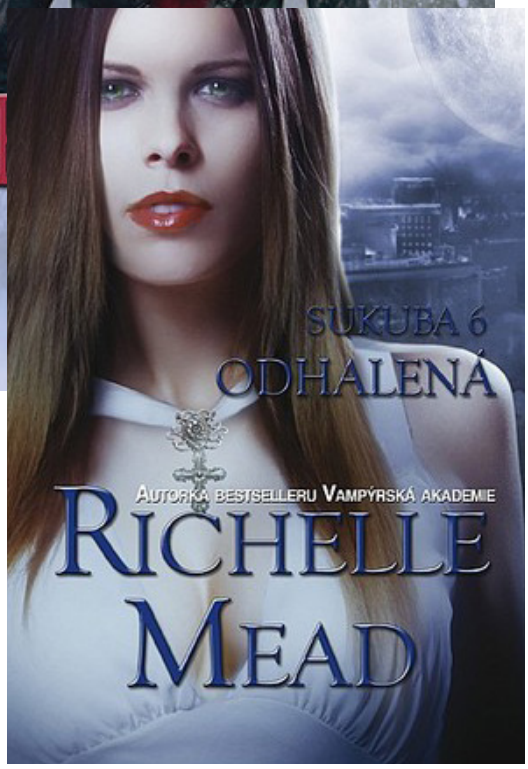

Môžeme hádať, že ide o klasický boj dobra so zlom. Skvele pracujúce podniky Peklo a Nebo majú svoju stratégiu ako na svoju stranu získať čo najväčší počet duší a hrozne podrobnými zmluvami ich zaviazať k poslušnosti. Samotný komplex fungovania týchto dvoch rozdielnych celkov je neuveriteľne zaujímavý, avšak okrem toho sa nám ponúkajú aj mnohé iné náhľady do jednotlivých svetov.

Príbeh skutočne nie je žiadnym akciou nabitým hororom alebo trilerom, je to skutočne v žánrovom ponímaní romanca, pri ktorej sa Richelle zamerala hlavne na to vnútorné prežívanie postáv než na čokoľvek iné a ostatné dynamické prvky deja sú skôr taký spríjemním než rušivým elementom. Skôr než o boj so spoločnosťou teda máme naporúdzi snahu hlavnej hrdinky pochopiť, čo sa to stalo s jej životom a či je skutočne odsúdená na večné zatratenie, alebo je ešte možné nejakým spôsobom zvrátiť svoje neuvážené rozhodnutie.

Táto séria má čo ponúknuť rôznym čitateľom a som si istá, že každý si v príbehu nájde práve tú časť, ktorá ho najviac zaujme. A verte mi, je z čoho vyberať. Okrem romantických motívov a boja so spoločnosťou ako takou alebo odhodlanosťou nájsť na svete šťastie, tu môžete nájsť určité filozofické námety o smrteľnosti duše alebo sile nádeje, odhodlania, či dokonca lásky.

Možno sklame čitateľov, ktorí očakávajú príbeh podobný upírskej sérii z pera tejto autorky, ale ak sa prenesiete nad predsudky, dokážete si túto oddychovku vychutnať so všetkým, čo k tomu patrí, hlavne s niekedy až príliš živými emóciami, ktoré vás prinútia plakať, smiať sa a trpieť spolu s postavami. Lebo vcítiť sa do postáv je niekedy dôležitejšie než bojovať s nimi o prežitie.

Hoci v tejto sérii môžete očakávať skutočne čokoľvek...

Fakty o sérii, ktoré ste možno nevedeli:

• Ako sme už pri Richelle zvyknutí, aj táto séria má dokopy šesť dielov a všetky už vyšli v češtine, konkrétne vo vydavateľstve Domino. Ich názvy sú Žár, Stíny a posledná kniha nesie názov Odhalená.

• V sérii tiež vyšla jedna kratšia novela s názvom City of Demons, ktorá chronologicky zapadá do deja po druhej knihe. Samozrejme, aj v nej sú hlavní protagonisti Seth a Georgina.

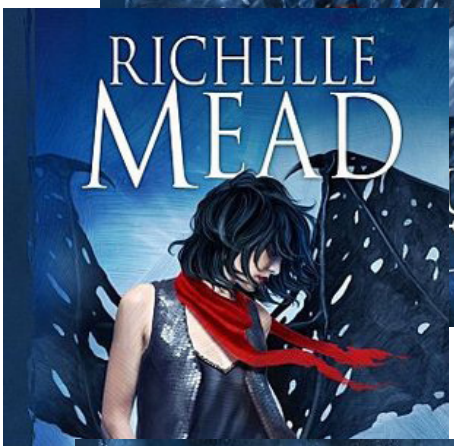

• Georgina a jej svet i celý príbeh sú výsledkom snahy autorky napísať niečo, čo nezahrňovalo upírov. No nepodarilo sa jej to, keďže k najbližším priateľom Georginy v skutočnosti patrí aj párik vampírov.

• Námet na túto sériu autorke napadol pri počúvaní Interview s upírom.

• Séria o sukube Georgine je určená hlavne pre dospelejšieho čitateľa, okrem tejto série však napísala aj druhú sériu určenú pre dospelých.

• Po internete koluje niekoľko videí z dielne fanúšikov, v ktorých predstavujú svoje vysnívané obsadenie filmu alebo seriálu natočených podľa série. Bohužiaľ, nič také sa zatiaľ nechystá, keďže práva na natočenie zatiaľ nikto neodkúpil a pravdepodobne sa k tomu ani nechystá. No namiesto toho si môžeme naplno vychutnať knižné trailery z rôznych kútov sveta, ktoré je možné nájsť na YTB.

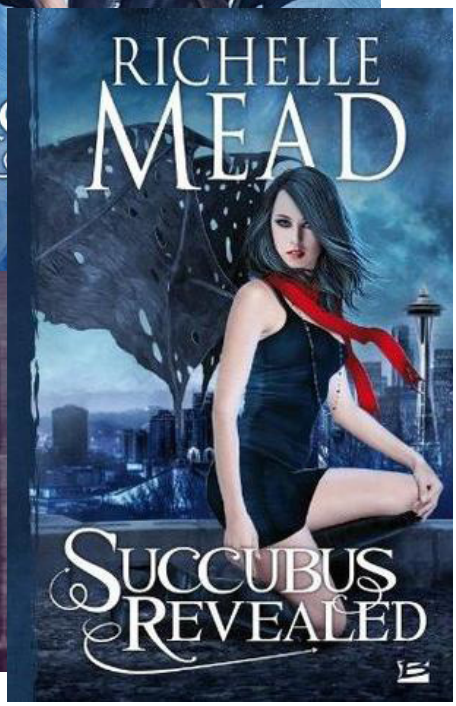

Lili

J. K. Rowling

Každý z vás jistě zná mladého čaroděje s kulatými brýlemi, poznávací jizvou na čele a za ním v patách jeho dva nejvěrnější kamarády. Slavný Harry Potter si již získal srdce mnoha čtenářů, ovšem myslím, že další srdce z nových generací si bude získávat nadále. Právě J. K. Rowlingová, dnes již nejúspěšnější spisovatelka, dala život tomuhle hrdinovi a nechala jeho příběh v sedmi dílech rozvíjet. Nenajde se nikdo, kdo by o něm neslyšel. Ať už si buď přečetl celou řadu, nebo se díval na film. Jenže jen málokdo ví, kdo je ona tvůrkyně toho nejslavnějšího čaroděje všech dob a jak se vlastně celý legendární příběh vyvíjel...

Joanne Rowlingová (pod pseudonymem Robert Galbraith) s přezdívkou „Jo", je britská spisovatelka narozená roku 1965 v Yate. Se svými rodiči a sestrou se často stěhovala a jedním z prvních míst byl Winterbourne, malá vesnice, kam Jo chodila na základní školu, a kde se poprvé inspirovala zdejším ředitelem Alfredem Dunnem, který se v knize později stal bradavickým ředitelem Albusem Brumbálem.

Na střední škole často vyprávěla svým přátelům příběhy a inspirovala se zde i další postavou - Hermionou Grangerovou. Po náhlé smrti její matky se na nátlak otce zapsala na univerzitu v Paříži, čehož později litovala a po roce se vrátila zpět do Anglie.

Nápad na příběh o Harrym Potterovi přišel, když cestovala vlakem z Manchesteru do Londýna. Na konečné zastávce měla již vymyšlené všechny postavy, děj i zápletky pro první díl - Harry Potter a kámen mudrců.

Jo se přestěhovala do Portugalska, kde vyučovala angličtinu a také se seznámila se svým prvním manželem. Po narození dcery se však rozvedla a vrátila zpět, konkrétně do města Edinburgh. Nezaměstnaná a závislá na sociálních dávkách pracovala na prvním dílu kouzelnické řady v různých kavárnách - zjevně, aby nemusela psát v nevytápěném bytě.

Po úspěšném prvním dílu napsala Rowlingová ještě dalších 6 pokračování a 3 doplňkové knihy během deseti let. Úspěch jí z obyčejné chudé ženy vynesl na jednu z nejbohatších lidí a nejslavnějších spisovatelek všech dob. Dnes již žije J. K. Rowlingová se svým manželem, dcerou a dvěma syny, a pracuje na dalších úspěšných dílech, především pro dospělé. Harry Potter však zůstane pro všechny navždy nepřekonatelný.

Zajímavosti o autorce a Harrym Potterovi:

• Přítelem a spolupracovníkem Albuse Brumbála v prvním díle - Nicholas Flamel, byl alchymista, který skutečně žil v Paříži, kde je po něm a jeho ženě pojmenováno několik ulic.

• Kromě Flamela je jedinou skutečnou postavou dívka Natalie McDonaldová, která byla velkou obdivovatelkou celé řady, a dokonce posílala Rowlingové mail, na který autorka stihla odpovědět až den po dívčině smrti na rakovinu. S jejími rodiči se domluvila, že jí zařadí do čtvrtého dílu, jako vedlejší studentku Nebelvírské koleje.

• Šestý díl - Harry Potter a princ dvojí krve je jedinou knihou, která byla ve stejný čas vydána v tištěné podobě v normální i brailleovské podobě.

• Během natáčení čtvrtého dílu se zde neobjevili Harryho příbuzní Dursleyovi. Neočekávali to ani diváci, ani sami představitelé strýčka Verdona a tetičky Petunie. Přijeli na natáčení a ptali se, kdy s nimi počítají a odpověď producentů byla: „On vám to nikdo neřekl?“ Podle producentů byl děj příliš dlouhý a akorát, takže přestože se herci snažili přemluvit Rowlingovou, jestli by jim nedovolila objevit se na malou chvíli ve filmu, odmítla je.

• Alan Rickman, který hraje profesora Severuse Snapea, byl jediným hercem, kterému Rowlingová prozradila, jak se bude jeho postava vyvíjet dál až do konce.

• Před začátkem natáčení Relikvií smrti první části se představitel Luciuse Malfoye - Jason Isaacs k roli původně nechtěl vrátit, jelikož se obával, že se na plátně kvůli uvěznění postavy na konci páté knihy téměř neobjeví. Jo ho ale nakonec přemluvila.

• Bradavický vlak, kterým se studenti dopravují z Londýna do školy, vyjíždí z nástupiště „devět a tři čtvrtě“ na King‘s Cross Station. Rowlingová zde vyšla z britské legendy, podle které je pod 10. nástupištěm pochováno tělo jednoho z keltských válečníků, a také proto, že se na ‚King‘s Cross Station‘ seznámili její rodiče.

• Když J.K.Rowling pročítala scénář k tomuto filmu, narazila na část, ve které Brumbál vzpomíná na dívku, do které byl zamilovaný, když byl mladý. Poté informovala filmaře, že Brumbál byl ve skutečnosti gay, a jeho jediné romantické poblouznění bylo s čarodějem Grindelwaldem, kterého musel později porazit v souboji čarodějů. Tuto informaci také zveřejnila při propagaci posledního dílu Harry Potter a Relikvie smrti

• Když J.K.Rowling pročítala scénář k tomuto filmu, narazila na část, ve které Brumbál vzpomíná na dívku, do které byl zamilovaný, když byl mladý. Poté informovala filmaře, že Brumbál byl ve skutečnosti gay, a jeho jediné romantické poblouznění bylo s čarodějem Grindelwaldem, kterého musel později porazit v souboji čarodějů. Tuto informaci také zveřejnila při propagaci posledního dílu Harry Potter a Relikvie smrti.

• Podle spisovatelky J. K. Rowling se bitva o Bradavice odehrála 2. května roku 1998.

• Spisovatelka J. K. Rowling prohlásila, že to bude postava Hagrida (Robbie Coltrane), která určitě přežije až do samého konce vyprávění. Rozhodla tak proto, protože již od začátku zamýšlela scénu, kde Hagrid nese mrtvého Harryho zpět do hradu po finální bitvě. Jak Hagrid Harryho do čarodějnického světa přivedl, tak ho také odvedl. Mnoho lidí se domnívá, že postava profesora Lockharta (Kenneth Branagh) byla napsána na motivy ex-manžela spisovatelky J.K. Rowling. Sama spisovatelka však tuto informaci popřela.

• Ač to v knize ani ve filmu nikdy nebylo zmíněno, spisovatelka Jo odhalila, že to byla Bellatrix (Helena Bonham Carter), kdo zabil Tonksovou (Natalia Tena) a Dolohov (Arben Bajraktaraj), který zabil Remuse (David Thewlis). Mnoho scén odehrávajících se v Bradavické škole se ve skutečnosti natáčelo na Oxfordské univerzitě.

Carol

Knižné novinky

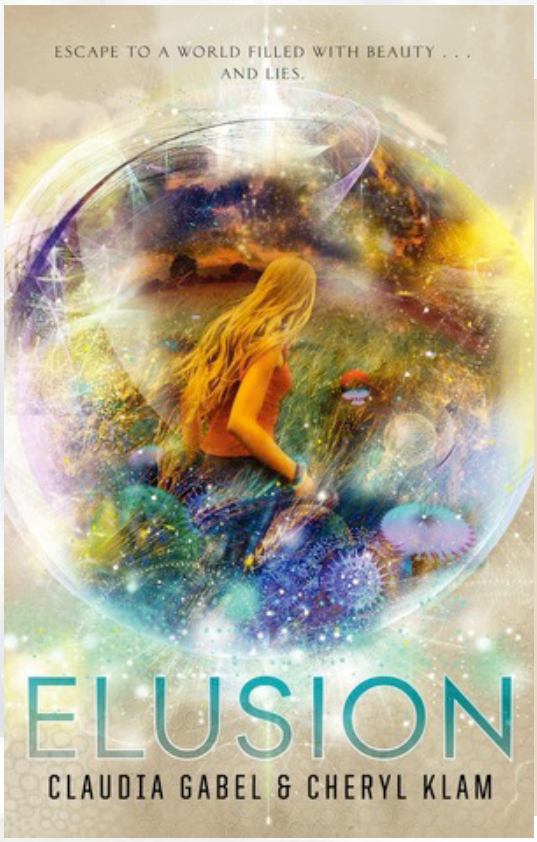

ELUSION - Claudia Gabelová & Cheryl Klamová

Chcete žiť v bezproblémovom svete, kde sa splní každé vaše prianie? Chcete mať možnosť vybrať si ľubovoľné miesto na Zemi či vo Vesmíre a v okamihu sa tam ocitnúť? Chcete zabudnúť na svoj reálny život a robiť, čokoľvek chcete? V tom prípade vitajte v Elusion – v dokonalom virtuálnom svete. Regan bola vždy veľkou zástankyňou Elusion, ešte aby nie – jej otec tento nový svet naprogramoval a jej najlepší kamarát Patrick teraz riadi firmu, ktorá túto snovú virtuálnu realitu vydáva. Avšak od otcovej nečakanej smrti do Elusion nevstúpila. Navyše sa začínajú šíriť zvesti, že celý program nie je taký bezpečný, ako tvrdia oficiálni predstavitelia firmy.
A tvrdenia o jej nebezpe
nosti prichádzajú aj z veľmi dôveryhodných zdrojov – napríklad od Josha, absolventa vojenskej akadémie a skvelého programátora. Regan sa pustí do vlastného vyšetrovania a postupne odhaľuje spletitú sieť lží a tajomstiev. A zistí, že bude musieť voliť medzi láskou a vernosťou… a jej rozhodnutie ovplyvní životy miliónov ľudí.

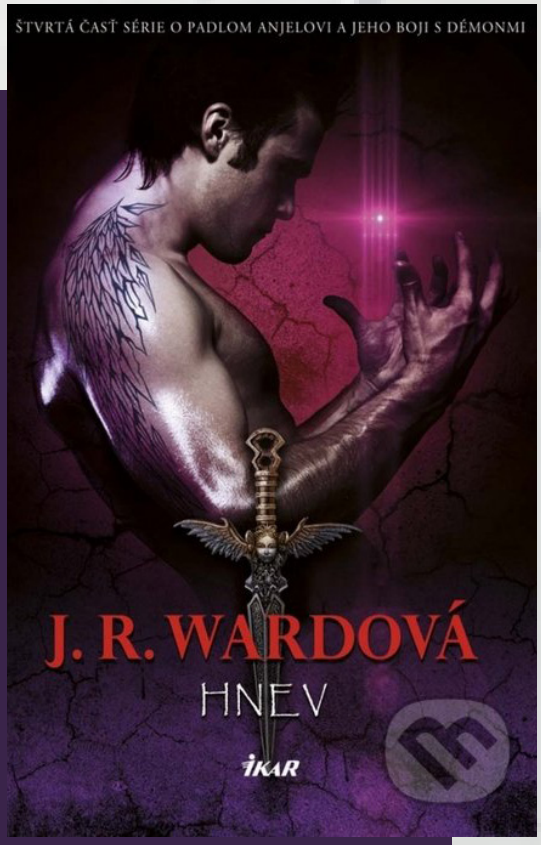

HNEV - J. R. Ward

„Jim Heron, ty sa postaráš o spásu sveta.“
Sedem smrteľných hriechov. Sedem duší, ktoré treba oslobodiť. Nastáva ďalší desivý zápas medzi démonom a Jimom Heronom, padlým anjelom so zatrpknutým srdcom. Neľútostný boj, v ktorom možno stratiť všetko. Mels Carmichaelová, reportérka Caldwellského kuriéra, prežije hrozivo vyzerajúcu nehodu, keď sa pred miestnym cintorínom pod kolesami jej auta nečakane ocitne neznámy muž. Po zrážke Mels navštívi tajomného cudzinca v nemocnici, ale ten si pre amnéziu nepamätá vôbec nič zo svojej minulosti. Mels očarí drsný chlapský šarm cudzinca a zaujme ju jeho nejasná totožnosť. Je predsa reportérka, preto sa rozhodne rozlúštiť záhadu a poskytnúť tak neznámemu pomoc. Pri pátraní však čoskoro pochopí, že oboch zasiahla nielen temná mužova minulosť, ale aj dosiaľ nepoznané city.
Ako sa tajomnému mužovi postupne vracajú tiene spomienok, z milosrdného zabudnutia sa vynárajú hrozivé skutočnosti z minulosti plnej násilia a surového zabíjania medzi pozemskou a nadpozemskou ríšou. Dvojica spoznáva, že nič nie je ani mŕtve, ani pochované. Najmä keď sa Melsin milenec chytí do pasce boja medzi anjelmi a démonmi, odohrávajúceho sa bez akýchkoľvek pravidiel. Rozhodne sa odčiniť svoje skutky a zničiť tieňovú organizáciu, ktorú dlhé roky budoval, a tak dokázať Mels, že jeho city k nej sú ozajstné a nesebecké.

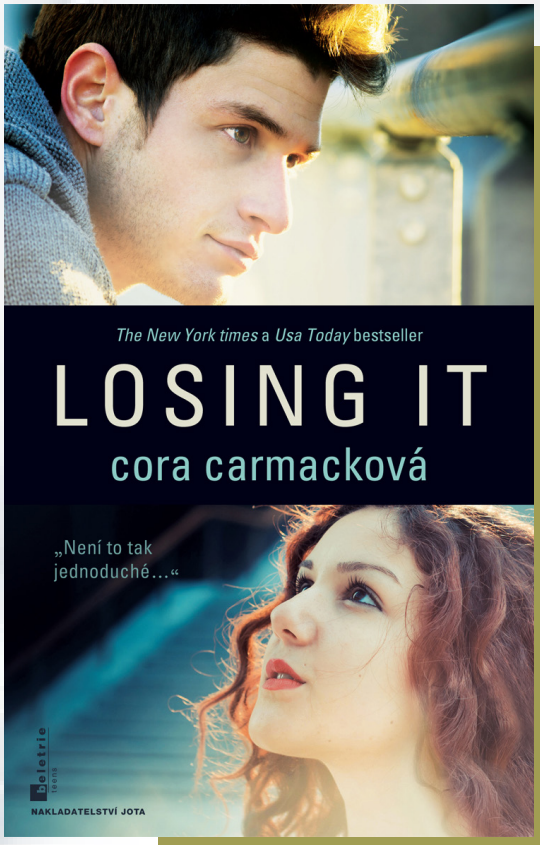

LOSING IT - Cora Cormack

Jota, 12. 11.
„Jak to, že jsem pořád ještě panna?“ ztrápeně si opakuje každý den při pohledu do zrcadla Bliss Edwardsová, na první pohled úspěšná a bezproblémová studentka herectví obklopená množstvím přátel, kteří však absolutně netuší, čím se jejich pohledná a inteligentní kamarádka užírá. Hodlá skoncovat s panenstvím – jenže ten pravý stále ne a ne přijít.
V okamžiku, kdy se její sexem protřelá kamarádka Kelsey dozví, že Bliss není přes svůj „handicap“ ani lesbička, ani nehodlá odejít do kláštera, navleče ji do úzkých šortek a trička s tak velkým výstřihem, jaké by si samotná Bliss nikdy neoblékla. A potom ji s prohlášením „konečně si vrzneš“ odtáhne do blízkého baru, kde ji po konzumaci několika panáků na kuráž vybízí, aby si našla kvalitního milence na jedno použití. Bliss prchá zbaběle na záchod, ale cestou narazí na zajímavého mladíka jménem Garrick, zabraného do čtení Shakespeara. Neplánovaně přeskočí jiskra a Bliss má tu noc skutečně šanci prožít pohádkový sex…, ze kterého však na poslední chvíli s mnoha nepodařenými výmluvami vycouvá.
Další den ráno, první hodinu posledního semestru, Bliss málem omdlí: zjišťuje, že Garrick, který před necelými osmi hodinami ležel nahý v její posteli, je jejím novým profesorem!

SYN - Jo Nesbo

Sonny je navonok poslušný väzeň. Odsúdili ho v osemnátich rokoch za dve brutálne vraždy, ktoré nespáchal. V modernej väznici, z ktorej sa údajne nedá ujsť, slúži ostatným väzňom ako spovedník a dáva im rozhrešenie. Hlavný inšpektor Šimon Kéfas je policajt zo starej školy. Sonnyho otec bol jeho kolega, kým nespáchal samovraždu. V liste na rozlúčku sa priznal k rozsiahlej korupcii. Sonny ho dovtedy vnímal ako dokonalého človeka, pre Šimona bol blízky priateľ. Ten list však obrátil ich svety naruby.
Všetko sa zmení, keď jedna z väzenských spovedí odkryje ďalšie otcovo tajomstvo. Sonny utečie z väzenia a honba za pravdou a spravodlivosťou sa začína.

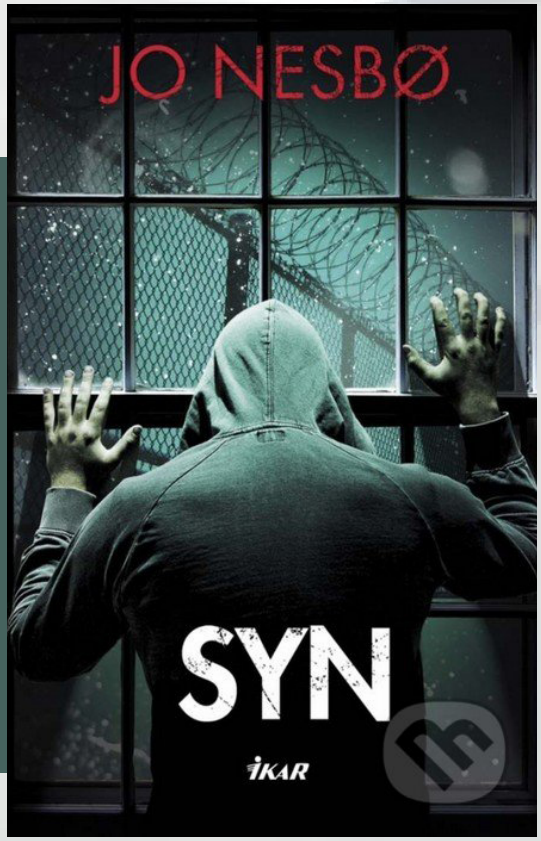

PREČO SME SA VLASTNE ROZIŠLI? PREČO SME SA VLASTNE ROZIŠLI? - Liane Moriartyová

Alice sa preberie na dlážke v posilňovni s veľkou hrčou na hlave. Myslí si, že má dvadsaťdeväť rokov a čaká prvé dieťa so svojím úžasným manželom Nickom.
Napočudovanie sa dozvie, že pri páde sa jej z pamäti vymazalo desať rokov života a že v skutočnosti je nervózna tridsaťdeväťročná žena, ktorá najradšej trávi čas náročným posilňovaním a na poradách školských výborov so ženami, aké kedysi neznášala. Ako je možné, že sa jej život tak radikálne zmenil? Prečo ju manžel zrazu nenávidí? A čo také hrozné urobila, že sa s ňou jej milovaná sestra takmer nerozprávа? Najviac ju však znepokojuje, že si absolútne nespomína na svoje tri deti.
Alice sa zrazu vidí inými očami, no nespoznáva sa. Tá nová žena sa jej vôbec nepáči. Nájde spôsob, ako byť znova tým človekom, akým bývala kedysi?

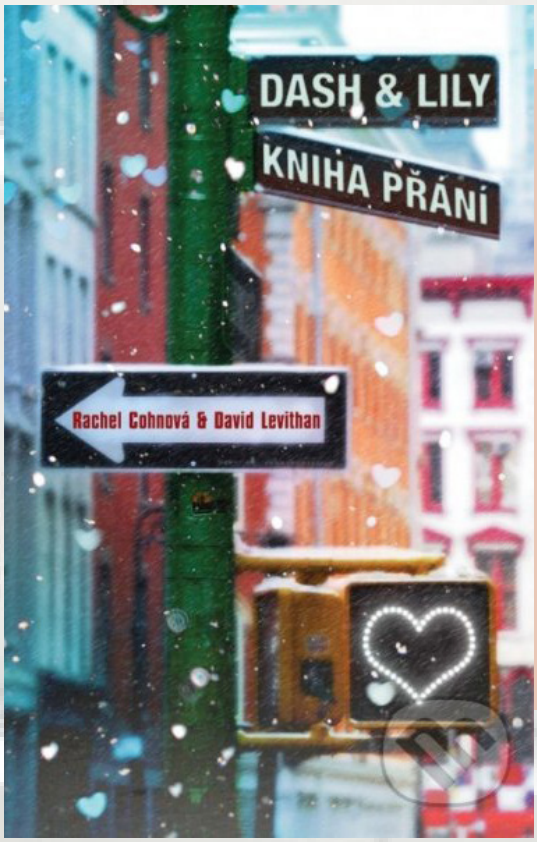

DASH & LILY: KNIHA PŘÁNÍ - David Levithan & Rachel Cohn

„Nechala jsem ti tu pár nápověd a vodítek.
Jestli chceš, otoč stranu.
Jestli ne, vrať knihu prosím zpátky do poličky.“
Takhle začíná nová knížka od bestsellerového autora Davida Levithana a Rachel Cohnové. Lily zanechala chvíli před Vánoci červený zápisník plný výzev na poličce svého oblíbeného knihkupectví a čeká, až někdo přijme nabídku ke hře. Ale je Dash ten pravý? Nebo je jejich osudem vzájemně sdílet svoje sny a touhy jen na stránkách deníku, který na střídačku schovávají po celém vánočním New Yorku? Můžou se ve skutečnosti setkat, bude to fungovat? Bude červený zápisník jejich knihou přání? Nebo se k sobě vlastně ani trošku nehodí?

Millie

ESCAPE TO A WORLD FILLED WITH BEAUTY . . .
AND LIES.

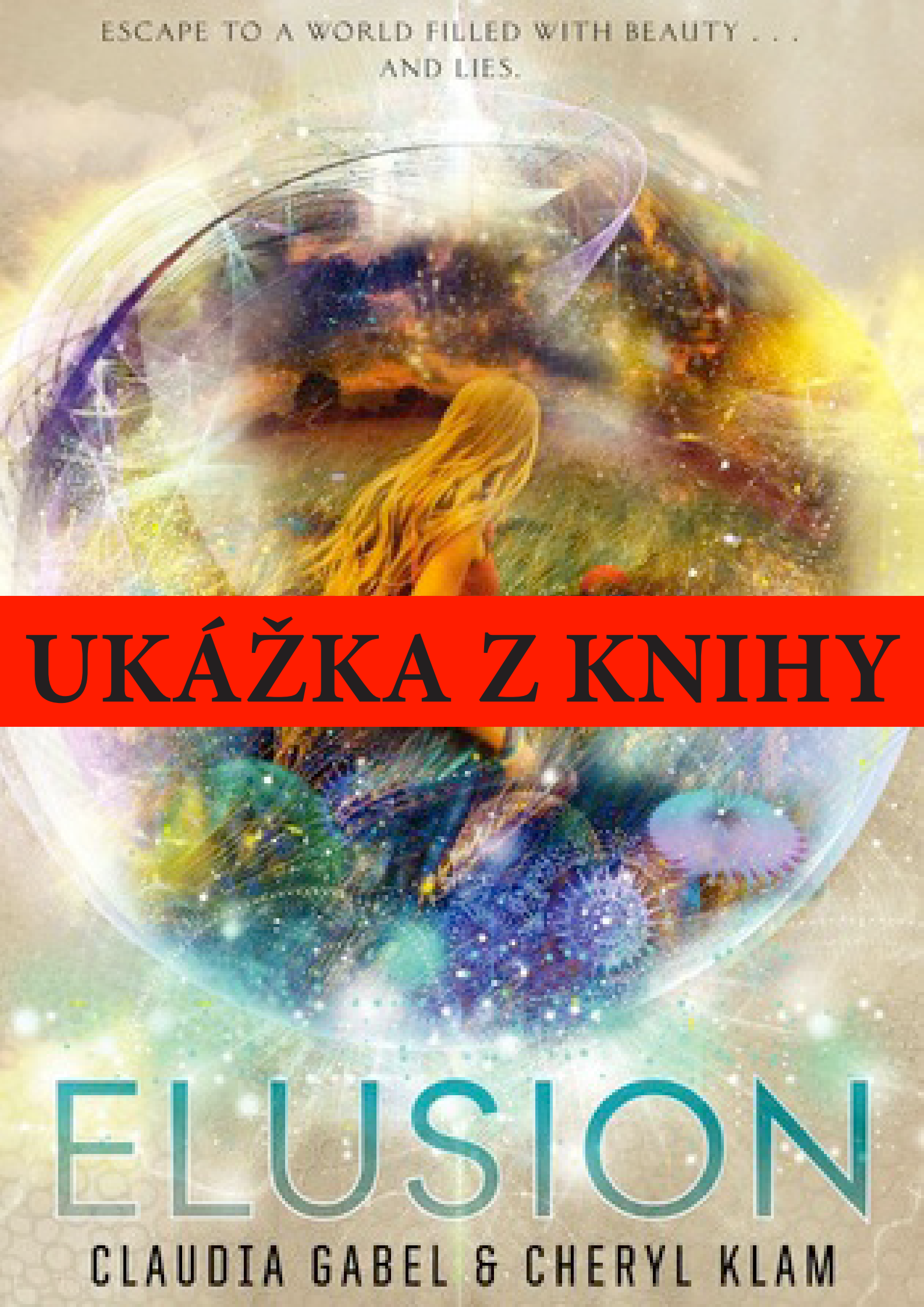

UKÁŽKA Z KNIHY

ELUSION

CLAUDIA GABEL & CHERYL KLAM

ESCAPE TO A WORLD FILLED WITH BEAUTY . . .

KAPITOLA 1

O ŠTYRI MESIACE NESKÔR

Natlačená medzi nehybnými telami ledva dýcham. Snažím sa upokojiť; v Traxxe už nebudem dlho – nanajvýš pätnásť minút v prípade, že zrýchlená linka Vnútorného sektora nebude meškať. Snažím sa ignorovať studený prúd, ktorý na mňa fúka cez ventilátory. Holé nohy ma oziabajú.
Vlak napĺňa tajuplné ticho. Stovky pasažierov sedia bez slova natlačené na sedadlách. Oči im zakrývajú špeciálne ochranné okuliare. Zdá sa, že ako jediná vnímam chlad alebo obrovský komplex rafi nérií syntetického oleja, ktorý vidím cez zablatené okno, keď sa popri ňom rútime rýchlosťou 320 kilometrov za hodinu. Mňa jedinú trápi, či som ráno zvládla skúšku z chémie.
Zvyšok mojich spolucestujúcich sa nachádza niekde inde – vo svete, kde neexistuje bolesť, obavy alebo stres. V ilúzii dokonalého sveta, ktorý existuje len v ich mysliach.
Aj ja by som sa k nim mohla pridať, no v Elusion som nebola približne od konca decembra. Ani len na krátkom výlete, aký oni podnikajú práve teraz.
Vlastne si nie som istá, či moje vybavenie ešte niekedy použijem.
Dvere na vozni sa otvárajú a pred nimi stojí predavačka. Táto útla, šedivá žena v modro-červenej uniforme sa vyberie cez uličku. V ruke nesie stredne veľkú prenosnú chladničku a očami prečesáva dav zhypnotizovaných používateľov Elusion.
„Aha, ty si hore," prihovorí sa mi prekvapene.
„Neuveriteľné, že?"
„To teda áno. Zvyčajne majú všetci nasadené vybavenie." Žena sa ku mne nakláňa, otvára vrchnák chladničky a odhaľuje tak sortiment sladkostí, orieškov, zemiakových lupienkov a nápojov. „Je príjemné opäť sa s niekým porozprávať."
Ale ja sa nechcem rozprávať a už vôbec nie o Elusion.
„Dáš si niečo?" opýta sa.
Zbadám balíček želé, ktoré mení chuť a ústa sa mi okamžite naplnia slinami. „Zoberiem si toto," hovorím a pritom ukazujem na malý balíček označený „citrón – mentol – horká čokoláda".
„To bude pätnásť kreditov," hovorí.
Beriem do ruky tašku a v snahe nájsť moju osobnú kartu prehrabávam jej obsah. Hoci mi stačí do školy nosiť tablet, skladujem v nej pôsobivú zbierku zbytočností – lesk na pery, maskaru, obaly od jedla, suchý šampón, čistiace obrúsky. Snažím sa celý proces urýchliť, a tak si obsah tašky vysypem do lona. Posledných pár týždňov mám vo veciach neporiadok a nedokážem sa na nič sústrediť. Nemôžem len tak stratiť svoju osobnú kartu. Ak ju nenájdem, pravdepodobne ma vyhodia z vlaku. A keby len to. Bez karty si nič nekúpim, nedostanem sa do školy a neodomknem predné dvere nášho domu. Karta je kľúčom ku všetkému.
„Ja som si ešte vybavenie nekúpila," trkoce predavačka a vôbec si nevšíma, že som každou minútou nervóznejšia. „No moje vnúčatá sa toho všetkého nedokážu nabažiť. Neustále mi rozprávajú o svojich dobrodružstvách. Minulý týždeň bol môj vnuk na rybách a na Novom Zélande chytil stokilogramového tuniaka," rozpráva hrdo. „Ďalšie moje vnúčatá žijú vo Washingtone D. C. a veľmi im závidia. Tam Elusion nepredávajú. Teda zatiaľ."
Konečne mi pod ruku príde osobná karta. Chvalabohu. Tá hlúpa vecička sa skrývala pod mojou kyslíkovou maskou. „Nech sa páči. Prepáčte, že to trvalo tak dlho."
Žena si zoberie kartu, naskenuje ju a podáva mi ju aj s balíčkom želé, ktorý som si práve kúpila, a pritom neprestáva hovoriť, nesúvisle, ako človek, ktorý sa už celé mesiace s nikým poriadne nerozprával:
„Z toho decka, Patricka Simmonsa, bude čoskoro miliardár, teda v tom prípade, že mu to Centrum pre styčné technológie všetko odobrí. Nechce sa mi veriť, aký bol mladý, keď Elusion vynašiel."
„On ju nevynašiel," opravujem ju, „Elusion vynašiel David Welch." Žena zvedavo nadvihne obočie. „Počkaj chvíľu. Myslím, že som o ňom prednedávnom niečo počula v správach. Nehoda v nadzvukovom lietadle, však?"
Prikývnem a odvrátim od nej zrak. S mamou a Patrickom sa snažím o otcovi hovoriť čo najmenej, takže sa o ňom určite nemienim baviť s niekým, koho som pred pár minútami stretla v Traxxe.
„Aká zvláštna smrť, len tak zhorieť v atmosfére." Predavačka sa opiera o sedadlo muža, ktorý sedí na druhej strane uličky. Ani to s ním nepohne.
„Žiadna bolesť. To musí byť pre jeho rodinu útecha."

Ach bože.
Zabáram si nechty do dlaní a dúfam, že bolesť ma trochu rozptýli.
Nerozplačem sa. Nerozplačem sa. Nerozplačem sa.
Odrazu Traxx z ničoho nič spomalí a nečakaný pohyb hodí všetkých cestujúcich dopredu. Kým nám robotický hlas oznamuje, že na linke T, centrálnom dopravnom uzle, stojí turbovlak, snažím sa s pomocou opierok opäť nadobudnúť rovnováhu. Predavačka zašomre niečo o tom, aká je celá konštrukcia Traxxu nanič, zanadáva si na niekoho, kto je za toto celé zodpovedný a vyberie sa do ďalšieho vozňa.
Od úľavy si vydýchnem a trochu sa natiahnem dopredu, takže vidím, ako po mojej ľavej strane prechádza muž. Napravo mám oválne okno Traxxu, cez ktoré môžem sledovať oblohu plnú ťažkých oblakov florapetra. Širokoďaleko nie sú žiadne iné vlaky. To je dobré znamenie. Hádam čoskoro opäť naberieme rýchlosť. Pootočím hlavu, aby sa mi naskytol lepší výhľad na mesto podo mnou. Nachádzame sa na predmestí priemyselného Vnútorného sektora. Jeho zameranie prezrádzajú obrovské škvarobetónové továrne a vysoké oceľové mrakodrapy. Žije a pracuje tu takmer devätnásť miliónov ľudí, takže stanice Vnútorného sektora sú vždy preplnené. Cestovanie sa tu nikdy nezaobíde bez meškania.
Našťastie vlak nezastal nadlho. O pár minút sa už ženie popri obrovských elektrických bilbordoch. Na väčšine z nich žiari reklama na Elusion a na fi rmu, ktorá aplikáciu vyrobila – Orexis.
Lepší svet sa nachádza vo vašej mysli. Orexis vás tam zoberie!
Uniknúť nebolo nikdy jednoduchšie. Nájdi svoju vysnívanú destináciu s Elusion!
Položím si na jazyk kúsok želé a zahľadím sa na červenovlasé dvojičky sediace oproti mne. Obe sestry majú polovicu tváre ukrytú za okuliarmi a ústa roztvorené v rovnako neprítomnom výraze. Oblečené majú polodlhé sukne a na mieru šité saká. Určite pracujú v kancelárii v štandardnom sedmičkovom cykle – od siedmej ráno do siedmej večer, sedem dní v týždni. Keď zvážim, aké je dnes ťažké dostať dovolenku, Elusion je pre ne asi tou najschodnejšou cestou, ako si nejakú vôbec užiť. Moja mama zvykla byť ako ony – úspešná odborná sestra s pracovným časom na dve zmeny. Vždy si však našla čas, ktorý mohla stráviť so svojou rodinou, ale teraz...
Odhodlaná myslieť na niečo iné, si pošúcham šiju. Nie je to také jednoduché. Nie so všetkým týmto vybavením, ktoré mi pripomína minulosť. Viem, že keby otec žil, tešilo by ho, koľko ľudí si užíva Elusion. Ak by tu bol, určite by sa ma opýtal, prečo nie som jedným z nich.
V Elusion sa cítim lepšie – dokážem tam zabudnúť na to, aký je bez neho každodenný život ťažký, hoci len na krátku chvíľu. No naposledy, keď som unikla a potom sa opäť vrátila do reality, bolesť bola tisíckrát horšia.
O pár minút v reproduktoroch opäť zapraská a robotický hlas nám oznamuje príchod do mestskej časti. Všade okolo mňa sa začína ozývať alarm z náramkov, ktoré sú súčasťou vybavenia Elusion, aby všetkých pomaly vyviedol z vysnívaného sveta. Dvojičky sediace oproti mne sa pohybujú veľmi pomaly. Najskôr si zložia okuliare a potom si z uší vytiahnu slúchadlá. Prudko otvoria oči a pozerajú do priestoru, kým im tvárovými svalmi trhá, akoby ich preberali jemné elektrické šoky. Môj zavalitý sused si povzdychne. Keď je odrazu odpojený od svojho vybavenia, akoby na chvíľu stŕpol.
Niektorí ľudia sa domnievajú, že nepríjemné pocity pri prebúdzaní sú len malou cenou za čas strávený v Elusion, no mne otras po prebudení vôbec nechýba.
Stanica, do ktorej vchádzame, nie je ďaleko od budovy Orexisu a ja už teraz poriadne meškám. Myslím, že neprídem načas, ani v tom prípade, že budem utekať a použijem niekoľko nelegálnych skratiek. Rýchlo zoberiem tašku a ponáhľam sa ku dverám vozňa. K východu sa dostávam ako prvá a hneď ako sa dvere otvoria, vyskočím z vlaku a pretláčam sa cez dav zostupujúci na päťdesiatich gigantických eskalátoroch, ktoré dokopy tvoria obrovskú pavučinu.
Preletím cez stanicu a rýchlo sa pozriem na jeden z obrovských bilbordov, ktoré obyvateľov informujú o kvalite ovzdušia. Na obrazovke svieti negatívna desiatka, čiže stav ohrozenia. To znamená, že by si ľudia mali nasadiť kyslíkové masky. Hoci ma to zdrží, vyslobodím sa z davu, ktorý smeruje na ulicu a vbehnem za vysoký medený stožiar, aby som si cez nos a na ústa nasadila plastovú masku hruškovitého tvaru. Keď je maska na svojom mieste, stlačím strieborný gombík na pravej strane, čím aktivujem nasávanie, ktoré udrží masku na tvári a poskytne mi pravidelný prísun kyslíka, ktorý budem dýchať, až kým nevstúpim dovnútra.
A teraz prichádza kyslý dážď. Zo začiatku je to len pár kvapiek, no kým sa prederiem cez stovky áut a autobusov zaseknutých v zápche a dosiahnem prvý nadchod, leje ako z krhly. Opäť sa hrabem v taške a snažím sa nájsť dáždnik. Keď sa ho pokúšam otvoriť, vrchná strunka sa zasekne a špeciálny olejovzdorný vinylový materiál sa odmieta rozprestrieť.
Chvíľu zvažujem, že sa vrátim. Možno je to znamenie, že by som sa Patrickovej tlačovej konferencie nemala zúčastniť. Možno sa mi vesmír snaží naznačiť, že návšteva Orexisu nie je dobrý nápad – tam sa spomienkam na

ESCAPE TO A WORLD FILLED WITH BEAUTY . . . AND LIES
môjho otca nevyhnem.
Potom si však spomeniem na vlak a na všadeprítomnú Elusion. Po dnešku sa už viac neskryjem.
Teda aspoň tu, v reálnom svete.
Odhodím dáždnik do koša a vykročím k nadchodu.

***

„Nie ste nikde na zozname," oznámi mi jeden zo strážnikov v Orexise, zavalitý, nevrlý muž. Oči pritom nespúšťa z obrazovky umiestnenej v rozsvietenej sklenej doske medzi nami. Opäť pritlačí moju osobnú kartu na čítačku, aby ju mohol znovu zoskenovať.
Centrála Orexisu sa nachádza v zmodernizovanom Renesančnom Centre, v titánovej budove na brehu rieky Detroit s výhľadom na Kanadu. S dvestoposchodovým hotelom a stopäťdesiatposchodovou kancelárskou budovou je to vlastne mesto v meste – alebo „úžasná mikrometropola", ako ju označil denník Detroit Daily News. Momentálne sa celá budova hemží ľuďmi, ktorí túžia vidieť Patrickovo veľké vyhlásenie. Vstupná hala je taká napratana, že mi trvalo takmer pol hodinu, kým som sa dostala ku kontrole pri výťahu. Ak sa nepoponáhľam, zmeškám začiatok novinárskych hodov.
„Mrzí ma to, ale nie ste na zozname žiadneho z médií, ktorým bol povolený vstup na túto udalosť," vyhlási s očami upretými na správu, ktorá sa objavila na sklenenej doske.
„Nie som zo žiadnych novín," hovorím. Zavalitý strážca má moju osobnú kartu a meno na nej mu očividne niečo hovorí, preto sa nakloním a zašepkám: „Môj otec je... bol David Welch."
Bože, naozaj nechcem narobiť rozruch – už to, že som tu s vedomím, že môj otec cez túto halu už nikdy v živote neprejde, je dosť nepríjemné. „Patrick Simmons ma pozval osobne."
„Slečna Welchová!" rúti sa k nám vysoký strážnik s lesklou plešinou a ostošesť vykrikuje: „Chcete použiť súkromný výťah, alebo..."
Ľudia sa na mňa začínajú pozerať. Zatiaľ ma nik nespoznal, no ak sa hore vyveziem VIP výťahom, s anonymitou sa môžem rozlúčiť. Nehoda môjho otca bola na titulkoch všetkých novín. Nechcem, aby ma reportéri naháňali, tak ako dva dni po pohrebe. Niektorí z nich dokonca stanovali pred naším domom.
Bastardi.
„Bude úplne stačiť, keď ma dostanete do systému," poviem rýchlo. Vysoký strážca vytrhne moju kartu kolegovi z ruky, naskenuje ju a podá mi ju naspäť. Vďačne na neho kývnem a ponáhľam sa cez bránu do preplneného výťahu. Som natlačená na jednu zo zrkadlových stien. Rýchlo upriem pohľad na tenisky, no napriek tomu zachytím svoj obraz v zrkadle. Jemne povedané, vyzerám nechutne.
Kvôli dažďu mám ryšavé vlasy zvláštne spľasnuté a moja ofina by nutne potrebovala žehličku na vlasy. Zlepené mihalnice spôsobujú, že moje zelené oči vyzerajú priesvitne. Pokožku viac nemám porcelánovú, ale akúsi sivú. Moja školská uniforma, ktorú tvorí škaredá modrá sukňa a krémová blúzka, je celá premočená a zafŕkaná od špinavého dažďa a akoby to nestačilo, lepí sa mi na telo práve na tých najnevhodnejších miestach. Bezvýsledne si prehrabnem vlasy.
Jediné, čo by mi teraz pomohlo, je poriadna dekontaminačná sprcha.
Keď sa dvere výťahu otvoria, ustúpim nabok a nechám všetkých ostatných, aby vystúpili. Okolo vchodu do divadla sa formuje hlúčik ľudí. Vo vnútri je to už pravdepodobne plné. Posnažím sa vkradnúť dovnútra zozadu. Vojdem cez neoznačené automatické dvere po mojej ľavici a vstúpim do obrovskej chodby.
Na stenách a vysokých stropoch, vyrobených zo skla a uhlíkového vlákna, žiaria zabudované svetlá. Za zrkadlovým povrchom sú taktiež zabudované premietacie prístroje, takže sa reklamy na úžasné destinácie, ktoré Elusion ponúka, môžu premietať kedykoľvek. Za svoje bohatstvo, ako aj za znečistené životné prostredie, vďačí Detroit Florapetru, no tu, vo vnútri, to človek vďaka živým obrazom, ktoré vytvoril môj otec, vôbec nevníma.
Zastanem pred ďalšími neoznačenými dverami a čakám, kým sa otvoria.
Vstúpim dovnútra, no teraz sa pritlačím chrbtom k stene. Sála s dvetisíc miestami na sedenie je plná, rovnako ako aj balkón umiestnený nad touto rozsiahlou miestnosťou. Hoci kvôli osvetleniu a zvláštnemu fŕkanému obkladu dobre nevidím a nerozoznávam žiadne tváre, zbadám siluetu Patrickovej mamy Cathryn. Jej zvláštna postava sa dá len ťažko prehliadnuť – strapaté, postupne zostrihané vlasy, široké plecia a pozoruhodná výška. Je dobre, že nesedí v prednom rade. Jej prítomnosť Patricka zvyčajne znervózňuje.
Miestnosť odrazu potemnie a na pódiu sa objaví Patrick. Ešte nikdy som ho nevidela takého sebavedomého a hrdého. Na gigantickej obrazovke, kde sa premieta dianie na pódiu, zreteľne vidno, že mu je nový talianský oblek trochu veľký. Jeho mama pravdepodobne nesúhlasne špúli pery, ale ja som rada, že sa ešte celkom nevžil do novej

CLAUDIA GABEL & CHERYL KLAM

úlohy mladého podnikateľa. Patrick má uviazanú kravatu, ktorú mu dal môj otec v deň, keď môj najlepší priateľ nastúpil do Orexisu na plný úväzok. Nemôžem si pomôcť, musím sa nad jeho sentimentalitou pousmiať. Tak ako ja, aj on lipne na veciach, na ktorých naozaj záleží.
Dav začne horúčkovito tlieskať. Vedľa mňa stoja dve brunetky. Okamžite si ho začnú fotiť a pritom vzdychajú, akoby bol nejaká fi lmová hviezda. Patrick sa usmeje a na brade sa mu vytvorí jamka. Oči mu len tak žiaria a ja viem, že mu takáto pozornosť vôbec neprekáža. Nepochybujem, že dnešný príhovor zvládne bez jediného zaváhania.
Zrazu pocítim vo vnútri zvláštnu bolesť.
Hoci by som chcela veriť, že Patrick bude takýto zaneprázdnený len na určitý čas, veľmi dobre viem, že to tak nie je.
Keď potlesk ustane, zhlboka sa nadýchnem a odchádzam od zadnej steny v nádeji, že ma Patrick zbadá. Čo na tom, že vyzerám strašne. Patrick je môj najlepší kamarát. Nebude mu záležať na tom, čo mám na sebe, alebo na tom, že moje vlasy nikdy v živote nevyzerali horšie.
„V prvom rade by som sa vám chcel poďakovať, že ste sem dnes všetci tak narýchlo prišli." Patrick sa zahľadí na čítačku a chvíľu zaváha, ale potom obdarí publikum žiarivým úsmevom.
„Ako všetci viete, skúšobná verzia Elusion je dostupná len v troch mestách. V Los Angeles, Miami a v Detroite..."
Pri zmienke o Detroite sálou zaburáca krátky potlesk.
Priložím si prsty k ústam a zapískam tak, ako ma to otec naučil na našom letnom výlete do Montrealu. Niekde v strednej uličke zbadám kúsok voľného miesta a vyberiem sa priamo k nemu. Patrick preruší svoj príhovor, akoby začul moje trilkovanie. Kým očami prečesáva dav, predieram sa trochu prudšie.
„Shane, mohol by si rozsvietiť svetlá, prosím?" požiada Patrick. V tej chvíli zaleje publikum žiarivé svetlo. Keď sa pozriem na pódium, Patrick sa díva priamo na mňa a pery sa mu pomaly rozťahujú do úsmevu.
„Výborne," vraví, „teraz vás všetkých vidím oveľa lepšie."
Tiež sa na neho usmejem a perami mu naznačím „Veľa šťastia".
Patrick prikývne a pokračuje tam, kde skončil. „Posledných pár hodín volali do Orexisu tisíce ľudí, ktorí sa snažili zistiť, či je naozaj pravda, že sa Elusion bude čoskoro predávať v celej krajine. Netuším, odkiaľ vaše zdroje berú tieto informácie, no musím vám povedať, že sú absolútne... pravdivé! Centrum pre styčné technológie konečne udelilo Elusion vytúženú ochrannú známku, takže si koncom týždňa budú vybavenie a aplikácie môcť kúpiť ľudia v ďalších desiatich mestách. Koncom mesiaca bude mať celá krajina prístup k najvzrušujúcejšiemu technologickému vynálezu storočia!"
V sále opäť zaburáca ohlušujúci potlesk.
Zrazu ku mne pristúpi žena. V rukách drží škatuľu s lesklými akrylovými náramkami. Vtisne mi jeden z nich do ruky a ukáže naľavo.
„Slečna, pri ukážke musíte sedieť. V rade L je voľné miesto."
„Počkať, o čom to hovoríte? Aká ukážka?" zašepkám. „Všetci spolu navštívime Elusion?"
Nie som pripravená na návrat do Elusion. To teda v žiadnom prípade.
Žena potrasie hlavou. „Nie, samozrejme, že nie. Je to len imerzívne video sprevádzané hudbou a akupresúrnou hypnózou. Mohli by ste sa už, prosím, posadiť?"
Nervózne vydýchnem a vydám sa uličkou smerom k prázdnemu miestu. Sedadlo je takmer v strede radu, čiže sa musím predierať cez desiatky ľudí.
„Nová aplikácia Elusion je vylepšená verzia testovacieho modelu," pokračuje Patrick. „Náš tím tvrdo pracoval, aby vám mohol poskytnúť tie najdynamickejšie a najoriginálnejšie úniky z reality. Dnes by sme vám chceli predviesť kúsok z nového sveta Elusion."
S taškou prehodenou cez plece sa prihrbím a snažím sa nepozorovane dostať na voľné miesto. Po ceste sa neustále ospravedlňujem ľuďom, ktorým sa ošuchujem o nohy a zacláňam im vo výhľade.
„Prosím, nasaďte si náramky," vyzýva nás Patrick, „nebudete potrebovať okuliare ani slúchadlá. Zvuk bude vychádzať z reproduktorov. Poprosím vás o chvíľku strpenia."
Keď technici opäť stlmia osvetlenie, v dave to zašumí.
Konečne sedím. V rukách pevne zvieram tašku a do očí mi padajú pramene vlasov. Rýchlo si ich zopnem do strapatého vrkoča. Patrickov obraz v nadživotnej veľkosti sa začne na obrazovke rozpíjať. Vo chvíli, keď si nasadím náramok, z reproduktorov zaznejú ohlušujúce gitarové akordy. Hudba naberá na intenzite a na obrazovke sa začína formovať akýsi mlie
ny opar. Obrazovka postupne sčernie a z tmy vystúpia žiarivé biele bodky. Skrčím sa, keď z obrazovky vyšľahnú plamene, tie však vyrážajú aj z okolitých stien. Po miestnosti lietajú ohnivé gule a vybuchujú vysoko nad zemou.
Cítim, ako mi srdce bije kdesi v hrdle. Akoby sa celá sála rútila galaxiou a pritom sa neustále vyhýbala zrážkam s

obrovskými asteroidmi a s obežnými dráhami planét a mesiacov.
Keď sa na mňa rúti jedna z ohnivých gúľ, myknem hlavou, no teleso v poslednej chvíli zmení smer. Nič z toho nie je skutočné, pripomínam si v duchu, hoci je tomu ťažké uveriť. Toto predsa nie je čarovný prach, ani pokojná Elusion, ktorú mi ukázal môj otec – toto je niečo oveľa desivejšie, vzrušujúcejšie, mätúce a zvláštne lákavé. Odrazu čosi pocítim, čosi, čo som pocítila už niekoľkokrát predtým, no počas niekoľkých mesiacov som na to úplne zabudla. Elektrická vlna mi najskôr zaplaví hruď a behom sekundy sa mi roztečie do rúk a do prstov.
To stačí, aby som sa v myšlienkach preniesla do obdobia, keď ma otec prvýkrát zaviedol do Elusion, no práve vtedy sa mi pred očami rozplynie mihotavá, teplá žiara a odvedie moju pozornosť od nepríjemných spomienok. Rocková hudba utíchne a čoskoro vzduch naplní tichý šum, aký kedysi vydávali staré rádiá. Pred nami sa odrazu objaví veľké súhvezdie, ktoré rytmicky bliká a postupne uvoľňuje napätie v mojom krku a ramenách. Vlastne sa mi uvoľňujú všetky svaly v tele.
Jedna z hviezd sa rozžiari o niečo viac ako ostatné. V tom najúžasnejšom žiarivom predstavení, aké som kedy videla, sa prelínajú neónová žltá a odtiene oranžovej a purpurovej. Cítim energiu, pulzujúcu zo stredu hviezdy. Zhlboka za nadýchnem a pozorujem nádheru vesmíru, ktorá sa rozprestiera všade okolo mňa.
Prvýkrát po neuveriteľne dlhom čase som presvedčená, že...
Všetko dobre dopadne.

Fantasy okienko

Vianočný špeciál

alebo ako sa oslavuje v rôznych častiach sveta

Po snehu ešte ani chýru, ani slychu, no Vianoce sa každým dňom približujú. Máme pred sebou niekoľko posledných týždňov a niektorí sa nevedia dočkať a doslova počítajú každú minútu či hodinu, iní zase mávajú letargicky rukou a stále dúfajú, že majú dosť času všetko postíhať.

Pripravujeme sa po svojom a hoci sa v Česku aj na Slovensku dodržiavajú takmer identické zvyky a tradície a darčeky nám nosí Ježiško, vždy sa nájdu malé rozdiely. Niekde lejú horúce olovo, inde krájajú jablko, aby videli, aký bude rok. V niektorých rodinách vás natrú medom, aby ste boli celý rok sladký (pri niektorých jedincoch by nepomohol ani medový kúpeľ) a v iných oblastiach vás pán/pani domu poprská svätenou vodou hneď po tom, ako ňou vysvätí všetky priestory, dokonca nezabudne ani na maštale.

A takto by sa dalo pokračovať aj na niekoľko desiatok strán. Závisí to predovšetkým od folklóru, ktorý sa v danej oblasti dodržiaval. A rovnako, ako sa niektoré maličkosti líšia v rámci rôznych regiónov, sa mnohé zvyklosti v niektorých štátoch nedodržiavajú alebo tam nájdeme úplne iné.

Ako by sme slávili Vianoce v Dánsku a kto by nám priniesol darčeky vo Francúzsku? Dúfam, že aj na to nájdete odpovede v nasledujúcich riadkoch.

Spojené štáty americké

Vianočné zvyky v USA sú zmesou tradícií prisťahovalcov, okorenené poriadnou dávkou americkej komercializácie. 24. december je pre Američanov normálnym pracovným dňom, dokonca aj na burze Wall Street sa obchoduje. Sviatočná nálada a oslavy začínajú až v noci, z 24. na 25. decembra, kedy Santa Claus nosí na saniach darčeky a cez komíny prichádza až do domov. Darčeky nechá pod vianočným stromčekom a malé drobnosti (väčšinou sladkosti) vo vianočných ponožkách rozvešaných na kozube, respektíve na rímse. Darčeky si deti rozbaľujú ráno, 25. decembra, a nie je ničím výnimočným, keď si deti na ráno nastavia budík, aby mohli čo najskôr vstať. Večer sa celá rodina stretne pri sviatočnej večeri, ktorá pozostáva z pečenej morky, ktorá je plnená buď gaštanovou alebo chlebovou plnkou, brusnicovej omá
ky, sladkých zemiakov, zemiakovej kaše a pečenej zeleniny.
K zaujímavým zvykom Američanov patrí bozkávanie sa pod imelom. Pred Vianocami tiež deti chodia navštevovať Santu v obchodných centrách, kde mu sadnú na koleno a pošepkajú do ucha, čo by chceli na Vianoce. Takmer každé dieťa má aspoň jednu fotku dokumentujúcu túto udalosť.
Santa Claus vznikol z anglického Otca Vianoc (Father Christmas).

Anglicko

Pre Angličanov je 24. december bežným pracovným dňom, avšak v poobedných hodinách sa začínajú spievať koledy a na kozub a nohy postele sa vešajú vianočné pančuchy, do ktorých deti dostanú drobné darčeky. Darčeky im nosí Father Christmas v noci z 24. na 25. decembra a deti si ich rozbaľujú 25. decembra ráno. Vianoce sa v Anglicku začínajú až 25. decembra. Oslavy začínajú už ráno momentom, keď sa rozbalia darčeky pokračuje „vianočnou večerou“, ktorá však začína už na obed. Všetko sa začína trhaním tzv. „christmas crackers“, ktoré zo všetkého najviac pripomínajú ob-

rovské salónky. Dve osoby, ktoré sedia hneď vedľa seba, uchopia tento „cracker“ každý za jednu stranu a potiahnu a neprestanú, až pokým nevybuchne. Ten, komu ostane v ruke väčší kus, získa maličkú odmenu, ktorá sa dovnútra vkladá, takisto papierovú korunu a potom môže víťaz prečítať krátky vtip prikladaný na navodenie atmosféry pri sviatočnom stole.

K sviatočnému jedlu neodmysliteľne patrí morka s plnkou, pečené zemiaky a zelenina spolu s brusnicovou omáčkou. Ako dezert sa servíruje „christmas pudding“, ktorý však vôbec puding nepripomína. Je to v podstate ovocný koláč s hrozienkami, čerešňami a orieškami, ktorý býva poliaty brandy, rukom alebo skutočným pudingom. Kedysi sa tento „vianočný puding“ nechával niekoľko týždňov sušiť v plachte zavesený zo stropu, teraz sa proste kupuje v obchode. Kedysi sa tiež priamo do zmesi vkladali strieborné mince a ten, kto ich našiel vo svojej porcii, mu ďalší rok priniesli bohatstvo.

„Christmass pudding“ je občas označovaný ako „plum pudding“, čiže slivkový, napriek tomu, že slivky nikdy neobsahoval.

Austrália

V krajine je takmer neustále teplo, takže ani zima nie je výnimkou. Darčeky priamo na pláži rozdáva buď Father Christmas, alebo Santa Claus, ktorí sedia väčšinou na surfoch.

Vianočný obed predstavuje väčšinou piknik priamo na pláži a k tradičným jedlám patria morka, šunka, či dokonca bravčovina, ale výnimočné nie sú ani studené misy, či zeleninové šaláty. Ako dezert podávajú horúci „slivkový puding“, do ktorého podľa starej tradície zapečú nejakú drobnosť a kto ju nájde, bude mať celý rok šťastie.

Jednou z dlhoročných tradícií sa dodržiava v Melbourne, kde ľudia vyjdú so zasvietenými sviecami na námestie a spievajú najobľúbenejšie koledy a rôzne vianočné piesne.

Taliansko

V Taliansku sú Vianoce sviatkami, kedy sa stretáva rodina. Vianočné obdobie začína niekoľko dní pred Vianocami, konkrétne 17. decembra, a končí až 6. januára sviatkom, ktorý nazývajú Epifania (u nás Traja králi). Počas tohto obdobia, ktoré nazývajú Novena, chodia deti od domu k domu a koledujú. Uctievajú si tak cestu pastierov k jasličkám.

Je ťažké určiť, čo je typickým vianočným jedlom Talianov, avšak ryba ostáva hlavným pokrmom. Väčšina vianočných koláčov a sladkostí obsahuje oriešky a med, ktorými sa ctí plodnosť zeme a ktoré majú zároveň osladiť nový rok.

Darčeky v Taliansku rozdáva Befana (La Befana), strapatá čarodejnica, ktorá prichádza až v predvečer Troch kráľov, čiže 5. januára. Lieta na metle a necháva dobrým deťom vo vianočných ponožkách sladkosti a uhlie tým, ktorí neposlúchali. Legenda hovorí, že Traja králi sa zastavili v dome Befany, aby sa spýtali na smer k jasličkám, v ktorých sa narodí malý Ježiško. Befana netušila, koho to vlastne hľadajú, a odmietla ich sprevádzať. Po ich odchode si to rozmyslela a chcela sa k nim pridať, no stratila sa. Zastavovala teda každé dieťa a dávala im

sladkosti, dúfajú, že jedno z nich bude Ježiško, o ktorom cudzinci hovorili. Každý rok pokračuje v hľadaní a cestou necháva dobrý deťom darčeky.
Vplyvom tradícií z ostatných krajín talianske deti dostávajú darčeky aj na Štedrý deň a tie im nosí Babbo Natale (čiže obdoba nášho Mikuláša).

Francúzsko

Štedrý večer je rodinnou udalosťou, ale 25. decembra sa stretávajú ľudia s ďalšími príbuznými a oslavujú v pravom, veľkom štýle. Vianočný stromček nemá vo Francúzsku dlhú tradíciu, ľudia si domovy dekorujú skôr malými betlehemami. Niektorí Francúzi, najmä na juhu krajiny, zapaľujú od Štedrého dňa až po 31. decembra polienko. Tento zvyk je pozostatkom starej tradície, kedy si farmári takto zabezpečovali dobrú úrodu v nadchádzajúcom roku.
V Štedrý deň vystavia deti topánky, ktoré im večer zaplní darčekmi dobrý duch nazývaný Père Noël (deti ho nazývajú Papa Noël, čiže Otec Vianoc). Ráno si okrem nich nájdu na stromčeku zavesené sladkosti, ovocie, oriešky a malé hračky. V severnom Francúzsku majú v tej dobe deti darčeky už dávno vybalené, dostávajú ich totiž na sv. Mikuláša 6. decembra. Dospelí si dávajú navzájom darčeky na Nový rok.
V minulosti zvykli piecť koláč Troch kráľov, ktorý v sebe ukrýval fazuľu. Kto ju našiel, stal sa na jeden deň kráľom alebo kráľovnou. V noci z 24. na 25. decembra sa zvyšky večere nechávajú na stole, ak by na návštevu zavítala Panna Mária.

Rusko

Keďže sa Rusko riadi juliánskym kalendárom, oslavujú tiež Rusi Vianoce úplne inak než väčšina sveta. 24. december je pre nich obyčajný, pracovný deň a jediné, čo oslavujú, je narodenie Ježiška.
Vianoce boli pôvodne v Rusku spojené s mnohými tradíciami, avšak tie boli roku 1918 zakázané a teraz sa dodržujú len sporadicky alebo vôbec. Vianoce sa v Rusku slávia dvomi spôsobmi - buď pravoslávne 6. a 7. januára, alebo sa slávia po starom na Nový rok.
Väčšina rodín však uprednostňuje práve Vianoce oslavované na Nový rok spolu s Jolkou – vyzdobenou jedličkou a darčeky tu rozdáva Dedo Mráz (Ded Moroz), ktorého sprevádza jeho vnučka Sneguročka v bielom kožuchu. Okolo vyzdobenej jolky sa schádza celá rodina, ktorá tancuje a spieva. Na Štedrý deň sa jedia bezmäsité jedlá. Tradičným jedlom je kuťja - pšeni
ný nákyp s mandľami, hrozienkami, slivkami, makom, orechmi a cukrom. A, samozrejme, vzvar – kompót zo sušeného ovocia.

Poľsko

Na vianočnú vigíliu (Štedrý večer) sa podávajú bezmäsité jedlá, dokopy dvanásť chodov, ktoré zastupujú dvanásť mesiacov v roku. Poliaci na stôl kladú jeden príbor navyše, ak by náhodou prišiel nejaký neohlásený hosť. Vianoce začínajú s východom prvej hviezdy.
Darčeky deťom nosí Swiety Mikolaj a navštevuje ich už 6. decembra Darčeky im necháva vo vyčistených čižmičkách. Ostatí dostávajú darčeky až na Štedrý večer. Vtedy ich roznáša Dzieciatko (verzia Ježiška) a necháva ich pod stromčekom.

Dánsko

Vianoce v Dánsku sa spájajú predovšetkým s darčekmi, ktoré sa kupujú niekoľko mesiacov vopred. Musia byť vtipné a poukazovať na cnosť či nedostatok (alebo neresť) obdarovaného. Ak by niekto bol, napríklad, obézny, dostal by v Dánsku špilku z jaternice. Dáni nikdy neprezradia, aký darček vám kúpili, pretože veria, že čím je prekvapenie väčšie, tým väčšie šťastie ich čaká v nasledujúcom roku.
Dáni si domy dekorujú postavičkami škriatkov, ktorých volajú nisser. Môžu byť rôzneho vzrastu, ale majú špicatú čapicu a sú oblečení do dánskych národných farieb (červenej a bielej). Sú to práve títo škriatkovia, ktorí 24. decembra rozdávajú darčeky. Malé drobnosti a sladkosti vešajú na vetvičky vianočného stromčeka.

Večer na Štedrý deň sa celá rodina stretne pri sviatočnom stole, na ktorom nesmie chýbať hus, kačica, poprípade bravčovina s červenou kapustou. Špeciálny dezert tvorí ryžový nákyp so zapečenou mandľou. Ten, kto ju nájde, dostane špeciálny darček, ktorý nazývajú Julemand.

Švédsko

Vo švédskej domácnosti nesmie na Vianoce chýbať trojramenný vianočný svietnik so sviečkami, ktorý pripomína mystérium Svätej Trojice.
Darčeky nosí hrbatý dedko Jultomten a občas ho sprevádza malý trpaslík Julnissar (môže ich byť viac ako len jeden). Jultomten sa občas môže zmeniť na capa. S touto tradíciou sa spája legenda – starý cap odmietol dať Ježiskovi chlp na teplú prikrývku a preto za trest musí roznášať po domoch darčeky. Zvykom je miesto mien na darčeky písať krátky verš, ktorý danú osobu charakterizuje a podľa toho sa musí o svoj darček sama prihlásiť.
Na sviatočnom stole nesmie chýbať sušená treska s bielou omáčkou a ďalším tradičným pokrmom je okorenený chlieb s klinčekmi a ďumbierom.
V stredoveku tradíciu o Jultomtenovi zakázal štát aj cirkev, avšak medzi ľudom sa zachovala až dodnes.

Kto a kedy vám ešte donesie darčeky a čo vám ponúknu na večeru či obed?

• V Nemecku deti dostávajú darčeky od Christkinda 24. decembra večer. Vaša večera by sa tam líšila podľa oblasti, v ktorej by ste zakotvili. Niekde vám naservírujú šunku, inde zase aj pre nás typickú rybu alebo zemiaky. Ak ste zástancom pôstu dokonca aj na Štedrý večer, rozhodne sa nevyberajte na sever krajiny, kde vás nakŕmia klobásami.

• Na darčeky v Španielsku si musíte počkať až do 5. januára, keď vám ich pod stromček, a deťom do topánok, dajú Traja králi (Los Reyes Magos: Melchor, Gaspar a Baltasar). Ak by ste mali šťastie, možno by ste zakotvili v oblasti, kde darčeky rozdáva Papa Noel už 25. decembra. Ak by ste čakali na sviatočnom stole niečo naozaj exotické, budete sklamaní. Dostane sa vám len baranina, jahňacina alebo kozľacina s množstvom zeleniny. Ak nemáte radi hazard, v Španielsku možno zmeníte názor, pretože jedným z vianočných rituálov je ťahanie šťastných čísel vianočnej lotérie. „Loteria de navidad“ je totiž najstaršou a najväčšou lotériou na svete.

• V Portugalsku vám na Štedrý večer donesie darčeky Pai Natal, podľa inej tradície by vám ich doniesol novonarodený Ježiško (čiže „Menino Jesus“). Na tanier by vám naložili pravdepodobne varenú tresku. Ak si hostiteľov nechcete znepriateliť, zabudnite na pečeného kohúta. Toho skôr stretnete na polnočnej omši priamo v kostole, kde ak zakikiríka nejakej rodine, znamená to, že budú mať bohatú úrodu.

• V Grécku si na darčeky tiež počkáte, ale len do 31. decembra, keď vám ich donesie Aghio Vassilis (Svätý Bazil) a nájdete si ich pod vianočným stromčekom (pred asi dvadsiatimi rokov by ste ich našli na svetielkami ozdobenej lodi v okne). Ustrice nečakajte ani u Grékov, skôr sa pripravte na pečené mäso, hlavne na hovädzinu a bravčovinu. Nečudujte sa, ak sa pri slove ryba zhrozia, za celé obdobie pôstu (keď smú z mäsa jesť len ryby) im musia liezť von hádam aj ušami.

• V Maďarsku darčeky nosí Télapó a vraj to stihne ešte pred štedrou večerou. Mohlo by vás pokúšať hneď potom utiecť, aby ste sa vyhli, nedajbože, niečomu naozaj pikantnému, ale viac ako pečenú hydinu, či makové opekance alebo škoricovú vianočku skutočne nečakajte.

• Vo Fínsku vás obdaruje Joulupukki, fínsky Santa Claus. Nemusíte sa však báť, že ak nemáte komín, ostanete bez darčeka. Joulupukki je totiž, na rozdiel od svojho príbuzného, aspoň slušne vychovaný a zaklope vám na dvere. Takže sa môžete zahryznúť do rybej placky so zemiakovou kašou a nemusíte sa báť, že by ste sa pri pohľade na neznámeho deduška vo vašom kozube, náhodou udusili.

• Darčeky v Rumunsku vám 24. decembra donesie Mos Craciu-um. A zatiaľ čo sa na ne budete tešiť, môžete si v pokoji vychutnať dobre „vyzretú“ vianočnú kapustnicu. Ale takisto by vás hostitelia mohli zaskočiť pšenicou ochutenou kandizovaným ovocím, medom a hrozienkami.

• Ak nenávidíte vianočné upratovanie, rozhodne sa vydajte do Bulharska. Tam sa pod stromček kladie na zem slama, ktorá ma pripomínať chudobu chlieva, v ktorom sa Ježiško narodil. Darčeky vám v noci z 24. na 25. december donesie Dedo Koleda. Ak si ich rozbaľovanie chcete poriadne užiť, rozhodne to večer neprežeňte s bravčovým mäsom, šošovicou, fazuľou, ryžou a kapustou.

• Ak trávite Vianoce v Holandsku, darčeky vám donesie 25. decembra dobrácky dedo Sinter Klaas, ktorý pripláva na bielom koni hneď po tom, ako si pochutíte na pečenom králikovi s brusnicami. Dobré deti dostanú darčeky a zlé si Sinter Klaas zbalí do vreca a odnesie ich do Španielska, kde mu musia celý rok slúžiť. Ak by som bola holandské dieťa, asi by ma letná dovolenka v Španielsku skutočne desila.

• Pri oslavách Vianoc nemôžu chýbať ani Japonci. Darčeky vám tu donesie Hoteiosho, ktorý je podobný nášmu Mikulášovi, ale ak si ho nechcete znepriateliť, nerobte jeho smerom grimasy v čase, keď je vám otočený chrbtom. Má údajne oči na opačnej strane hlavy. Ako večeru však musíte prijať kupované jedlo. Skutočne kulinárske umenie zažijete až pri oslavách Nového roka.

• V Puerto Rico vám darčeky donesú 6. januára Traja králi. Ešte večer predtým si radšej pokoste dvor, aby ste čím mali podplatiť ťavy, na ktorých cestujú, inak si darček pod posteľou nenájdete.

• V Arménsku vás obdaruje Gaghant Baba.

• V Brazílii a Peru zase Papai Noel.

• V Kolumbii a v niektorých oblastiach Mexika sa môžete tešiť na obdobu nášho Ježiška – El Nino Jesus.

Lili

Chcete sa k nám pridať?

Máte nápad na článok, alebo chcete prispieť novou rubrikou? Radi recenzujete knihy a hľadáte priestor? Alebo len chcete zviditeľniť svoju tvorbu alebo niekomu ponúknuť pomoc?

Ak máte záujem pošlite nám svoje príspevky do časopisu na náš mail:

redakcia.ourmagazine@gmail.com

a podieľajte sa s nami na jeho výrobe.

Tím Our Magazine